

69. møde.

Onsdag den 31. august kl. 10.

Formanden:

Det er min hensigt at sætte de på dagsordenen opførte sager til behandling på følgende måde:

- Pkt. 1 foretages for sig.
- Pkt. 2–14 foretages under ét.
- Pkt. 15–19 foretages under ét.
- Pkt. 20–24 foretages under ét.
- Pkt. 25 og 26 foretages hver for sig.
- Pkt. 27–30 foretages under ét.
- Pkt. 31 foretages for sig.
- Pkt. 32–34 foretages under ét.
- Pkt. 35–39 foretages under ét.

Denne fremgangsmåde indebærer en fravigelse af de i forretningsordenen anførte regler for så vidt angår *beslutningsforslagene*, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg tingets samtykke til, at forslagene behandles på denne måde, som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Fortsættelse af anden behandling af forslag til lov om midlertidig forhøjelse af de skattemæssige afskrivninger på nyopførte erhvervsbygninger. [Afstemning].

(Lovforslag nr. L 212. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Foregående del af anden behandling 30/8 77).

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af lovforslagets tekst vedtoges med 112 stemmer mod 28; 12 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som *bortfaldet* efter vedtagelsen af ændringsforslag nr. 1.

Teksten i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin.

(Lovforslag nr. L 199. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages de under punkterne 3–14 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om afgift af gas- og dieselolie.

(Lovforslag nr. L 200. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om afgift af visse detailsalgspakninger.

(Lovforslag nr. L 202. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om afgift af charterflyvning.

(Lovforslag nr. L 203. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om tobaksafgifter.

(Lovforslag nr. L 204. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motor-køretøjer m. v. og lov om vægtafgift af motor-køretøjer m. v.

(Lovforslag nr. L 205. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus m. m.

(Lovforslag nr. L 206. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om oprettelse af et lystfartøjsregister.

(Lovforslag nr. L 207. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Forhøjelse af afgiften).

(Lovforslag nr. L 208. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om afgift af parfume, toiletmidler m. v.

(Lovforslag nr. L 209. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift. (Tinglysningsforretninger samt forhøjelse af afgiften for dokumenter om overdragelse af fast ejendom, herunder ejerlejligheder).

(Lovforslag nr. L 211. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Midlertidig ophevelse af afgiften for danske varer) [af Kaj Hansen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 189. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om de særlige sociale kompensationer [af Bernhard Baunsgaard m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 65. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget til folketingsbeslutning, ændringsforslagene, lovforslagenes paragraffer, henholdsvis tekst, og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Formanden:

Taletiden er for ordførere indtil 10 minutter.

Camre (S):

De forslag, vi skal behandle i denne gruppe, er afgiftsforslagene, afgifterne på benzin, olie, emballage, charterflyvning, tobak, motorkøretøjer og spiritus. Det er momsens, parfumeafgif-

[Camre.]

ten, stempelafgiften, og det er forslaget om ophævelse af momsens på danske varer og tillige forslaget om oprettelse af et lystfartøjsregister og beslutningsforslaget vedrørende sociale kompensationer i forbindelse med momsforhøjelsen.

Jeg vil gerne sige fælles om disse forslag, at regeringens forslag sigter på at beskattes især de importtunge varer. For benzin og olie er der tillige tale om, at vi ønsker at beskatte varegrupper, for hvilke der er problemer med tilstrækkelige leverancer, og der er problemet omkring olieknapheden, problemet omkring vores olieafhængighed, hvorfor der kan være et behov for, et incitament til at forbruge mindre af disse varegrupper.

I hele denne gruppe af afgiftsforslag er der jo et hovedspørgsmål, nemlig om man skal løse problemet med denne pengeopsugning ved hjælp af en højere moms eller ved hjælp af punktafgifter. Jeg tror, at vi alle sammen i de seneste dage har hørt spørgsmålet: ja men ville der ikke være langt mere rimelighed i, at vi tog hele denne stramning på momsens? Det ville jo ramme mere ligeligt, og man ville være fri for eventuelle forvriddinger af omsætningen eller produktionen.

Svaret på det er, at for det første er der en vældig forskel i den måde, punktafgifterne, henholdsvis momsens, merværdiskatten, rammer forskellige indkomstgrupper. Momsens vejer nu engang tungere på de mindre indkomster end punktafgifterne.

For det andet er der, hvad der er nok så vigtigt i denne situation, mellem disse to typer af afgifter, altså momsens og punktafgifterne, en vældig forskel i beskæftigelsesvirkning. En forhøjelse af momsens med det fulde beløb, der inddrages ved disse skatter, ville ramme beskæftigelsen væsentlig hårdere, medens punktafgifterne jo især er rettet mod det, der er kaldt de importtunge varer.

Derfor må jeg anbefale, at man støtter vore forslag om en momsforhøjelse på kun 3 pct. med dertil hørende sociale kompensationer i form af nedsættelse af priserne på visse varer.

Jeg skal om de enkelte afgiftsforslag bemærke følgende:

Forslaget om afgift af gas- og dieselolie har to ændringsforslag. SF har stillet et ændringsforslag, hvor man ønsker fritagelse for afgiften for DSB og HT, privatbanerne og rutebilerne. Vi må fraråde at stemme for dette ændringsforslag. Det samme gælder fremskridts-

partiets ændringsforslag, der sigter på overhovedet ikke at give nogen godtgørelse til de offentlige virksomheders forbrug. Vi opfordrer altså til at stemme imod disse to ændringsforslag.

Så er der forslaget vedrørende detailsalgspakninger, emballageafgiften. Her er der stillet to ændringsforslag af ministeren. De drejer sig dels om at medtage øldåserne under denne afgift, dels om at forenkle forslaget, således at der kun er én skala, hvilket sigter mod at behandle emballage af forskelligt materiale ens afgiftsmæssigt. Jeg skal anbefale, at man stemmer for disse to ændringsforslag og imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, der går ud på at udskyde lovens ikrafttræden et helt år. Vi er godt klar over, at der kan være visse problemer med hurtigt at omstille produktionsapparatet til at køre med nye emballagetyper, og vil være indstillet på under en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling at drøfte ikrafttrædelsestidspunktet for dette forslag.

Til forslaget til lov om afgift af charterflyvning er der stillet 4 ændringsforslag af fremskridtspartiet, som dels ændrer på ikrafttrædelsestidspunktet, dels medfører visse andre ændringer. Vi må opfordre til at stemme imod disse ændringsforslag.

Vedrørende forslaget om tobaksafgifter er der af ministeren og tilrådt af socialdemokratiet stillet 4 ændringsforslag, der sigter på at lette afgiften for detailsalgsløbet for at give dette omsætningsled en vis dækning for forhøjede omkostninger. Endelig er der en ændring, som vedrører beskatningen af cigarillos. Vi opfordrer altså til at stemme for disse 4 ændringsforslag, men imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, der sigter på en yderligere lempelse i grossistledet.

Så er der forslaget om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer, og her er der et ændringsforslag fra ministeren, som simpelt hen skal lette afgiftsberigtigelsen af det lager, der eksisterer af store personvognsprægede varevogne, som vil blive ramt af en højere beskatning. Jeg skal anbefale, at man stemmer for dette ændringsforslag, mens jeg må anbefale at stemme imod de 6 ændringsforslag fra fremskridtspartiet, som udhuler dette lovforslag fuldstændigt.

Om forslaget om oprettelse af et lystfartøjsregister vil jeg sige, at det jo ikke er et forslag, der her og nu sigter på at beskattes ejere af

[Camre.]

lystfartøjer. Det er et forslag om at oprette et register, som kan danne grundlag for et senere lovforslag om en værdibetinget afgift. Det er socialdemokratiets opfattelse, at det skal være en afgift, der især rammer de større, altså de dyre, både og ikke den lille, mindre værdifulde båd. Vi har ikke på dette tidspunkt taget stilling til afgiftsskalaen og heller ikke til det samlede provenu. Det er noget, der skal drøftes i forbindelse med en fremtidig lov.

Jeg må anbefale at stemme imod de to af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, hvoraf det ene vil ophæve hele formålet med registret og kun lave et overflødigt registreringsarbejde uden videre formål. Det kan måske tjene til, at man lettere kan finde en båd, der er blevet stjålet i en eller anden situation, men det er nok for meget besvær alene for det formål.

Endelig er der et forslag fra fremskridtspartiet om helt at ophæve afgiften på lystfartøjsforsikringer. Det strider nu imod identiteten af lovforslaget at gøre det under denne paragraf, men vi er under alle omstændigheder imod.

Til merværdiafgiftsloven er der et ændringsforslag fra ministeren, som jeg skal anbefale at stemme for. Det drejer sig om at overføre tilskudsordningen for smørprodukter til landbrugsministeriet, hvilket forårsager, at der fås et ekstra tilskud fra EFs FEOGA-fond.

Så er der seks ændringsforslag fra V, KF, KrF og CD, som sigter på at hæve afgiften til 20 pct. Jeg skal anbefale at stemme imod, og jeg skal ligeledes anbefale at stemme imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, hvorved hele denne prisnedsættelse ville udgå.

I forslaget vedrørende stempelafgift er der to rent redaktionelle ændringsforslag fra ministeren, som jeg skal anbefale at stemme for. Desuden er der to ændringsforslag fra SF og to fra fremskridtspartiet, som vil ændre væsentligt på dette lovforslag. Jeg skal anbefale, at man stemmer imod disse i alt fire ændringsforslag, fremsat af henholdsvis SF og fremskridtspartiet.

Glensgård (FP):

De arbejdsmetoder, som regeringen har budt folkettinget, blev kritiseret meget i går, både af hr. Jens Peter Jensen og andre. Jeg skal derfor kun erklære mig enig heri og så i øvrigt tilføje,

at de forhold, som skatteministeren har budt folketingets skatte- og afgiftsudvalg, har været grove og til tider endog flabede. Skatteministeren har på flere spørgsmål fra folketinget overhovedet ikke gidet give et ordentligt svar. I mange tilfælde har svarene været selvmodsigende, og skatteministeren har oven i købet givet folketingets skatte- og afgiftsudvalg fejlagtige oplysninger.

Det er med megen beklagelse, man ser, at forslagene allerede er kommet til behandling i salen. Mange arbejdere og arbejdsgivere tænker i disse timer og disse dage på, om deres arbejdspladser nu bliver ramt af disse forslag. Regeringen har valgt at lancere augustsamlingen som en samling om flere arbejdspladser og en bedring af betalingsbalancen. Folketinget er blevet præsenteret for forslag fra regeringen, der direkte skader beskæftigelsen. Ganske vist har regeringen ikke beregnet, for hvor mange mennesker disse forslag skader beskæftigelsen, men det er ikke et overdrevent skøn at sige, at vi får færre arbejdere i industrien og flere offentlige kontrollanter.

Da skatteministeren i sommerens løb med stor ståhej meddelte, at nu skulle der oprettes et omfattende register for sølvknive og -gaffer, uldtæpper og andre indbogenstande, så blussede en voldsom debat op. Mange troede da også, at skatteministeren havde fået hedeslag. Ja, selv statsministeren måtte tage afstand fra sin skatteminister. Dette afholdt dog ikke skatteminister Kampmann fra at fortsætte sin tankevirk-somhed om mere kontrol, mere registrering. Skatteministeren gik endog så langt i sine socialistiske tankegange, at der overhovedet ikke skulle have været nogen som helst fortjeneste til de virksomheder, som skatteministeren tilfældigvis lagde sin klamme hånd på. Jeg tænker naturligvis her på det forslag om en spilleautomatafgift, der ligger til fortsat behandling i udvalget.

Skatteministeren har jo også et særligt kendskab til disse automater, og derfor har han besluttet, der skal betales en 40 pct.s afgift til staten, 18 pct. i moms og 40 pct. til kommunerne. Det vil altså sige, at der bliver 2 pct. tilbage til automaterne og -lejere. Jeg skal dog for fuldstændighedens skyld sige, at ministeren ikke har besluttet, om disse 2 pct. skal deles ligeligt mellem ejere og lejere. Ja, det lyder som en amerikansk joke, men de forslag, som skatteministeren har forelagt folketinget, er alle af samme uigennemtænkte karakter.

[Glensgård.]

Efter ordførerrækken vil min partifælle hr. Thorndahl med fornøjelse berette om et andet forslag fra skatteministerens område, nemlig forslaget om en emballageafgift, som medfører store her og nu-afskedigelser inden for industrien.

Jeg skal under denne første runde tage fat på en del af de lovforslag, som folketingets formand har besluttet skal overbringes borgerne i samme pakke. Det er selvsagt ikke muligt for borgerne at få indblik i, hvorledes de rammes, når folketinget behandler så mange forskellige lovforslag under ét.

Der var engang, da den nuværende skatteminister var trafikminister. I denne periode voksede der en grim ælling op, ja, den blev stor, men trafikministeren kunne ikke få bugt med den. Trafikministeren blev udskiftet, men han genopstod desværre som fugl Fønix i nye ministerklæder. Her blev han skatteminister. Nu skulle den grimme ælling rammes. Jagten gik ind, og hvad var nemmere end at ramme charterselskaberne med en særskat, SAS, hvor skatteministeren jo indtil for et halvt år siden var medlem af bestyrelsen, skulle nu gavnes med en særskat på konkurrenterne.

Det, skatteministeren glemmer, er imidlertid, at de, der benytter charterselskaberne, er ganske almindelige borgere, der ikke har råd til at rejse med ruteselskaber. Pensionisten, lagerarbejderen, husmanden, for hvem en flyverejse til syden for 10 år siden ville være umulig, skal nu rammes med en afgift. Vi ved jo fra tidligere tiders nye afgiftsområder, at når først vi har fået afgiften indført, så går der ikke ret mange år før afgiften er 3-4 gange så høj. Charterafgiften på den lille mands rejse er således ene og alene foreslået i trafikpolitisk øjemed. Nu skal disse grimme ællinger ned med nakken. Charterselskaberne skal rammes. Det står meget tydeligt at læse i den tidligere statsminister-søns øjne.

Hvad sker der så ved charterafgiften? Ja, skatteministeren har bekræftet, at der sikkert vil ske en overflytning af svenske og tyske rejsende til henholdsvis Sturup og Hamburg. Det betyder altså en nedgang i afrejser fra Kastrup og Billund, og vi må forvente afskedigelser i de to lufthavne. Op imod 250.000 hotelovernatninger vil hotelbranchen nu gå glip af. Disse mennesker fra henholdsvis Sverige og Tyskland, som har rejst ud fra København og Billund, vil

nu ikke længere overnatte 1-2 gange i forbindelse med en sådan afrejse til syden. Vi vil altså få en dårligere beskæftigelse inden for hotel- og restaurationsbranchen.

Selve forslaget udformning er, ja, jeg er lige ved at sige naturligvis, af en meget lemfældig karakter. Ministeren har ikke nærmere defineret forskellige paragraffer i forslaget, hvilket har fået SAS til at udtale: ». . . så uklar, at vi finder det vanskeligt at kommentere i detaljer«.

Heller ikke kontrollen med udenlandske selskaber er mulig, men det er jo heller ikke disse selskaber, skatteministeren ønsker at ramme. Han har kun øje for Sterling Airways, Maersk Air og Conair.

I »Sejl og Motor«, som er et medlemsblad for sportssejlere, lovede skatteministeren i sommerens løb, at han ville arbejde intenst for en lystbådeafgift, men han meddelte også, at administrationen af forslaget ville være meget besværlig. Det har de seneste dages udvalgsarbejde tydeligt vist. En lystfartøjsregistrering er på linje med spilleautomatafgiften uigennemtænkt.

Der skal efter ministerens opfattelse laves et register for alle både, bortset fra robåde og kajaker. Det vil altså sige, at den gamle plimsoller hjemme i havnen og den lille robåd med en udenbordsmotor på Vesterhavsbredden nu skal registreres. Forslaget kan kun være tænkt som et misundelsesforslag, der skal anvendes til blå.

Selv om det sikkert er håbløst at lå et fornuftigt svar fra den nuværende skatteminister, vil jeg alligevel tillade mig at stille ham to spørgsmål.

For det første vil jeg bede ham om at fortælle os, hvordan vurderingen af disse lystfartøjer skal foregå. For det andet vil jeg bede ham om at afkræfte, at regeringen agter i løbet af de næste 3 år at trække 80 mill. kr. ud af lommerne på lystfartøjsejerne.

Til slut i bunkebryllupsceremonien vil jeg sige et par ord om den største enkelte fordyrelse, som nogen sinde er oplevet i husholdningen, nemlig en forhøjelse af momsens fra 15 til 18 pct. Regeringens momsforslag betyder nemlig, at lønmodtagerne får konfiskeret det disponible udbytte af 1-2 timers ugentligt arbejde. Heroveni skal man også tænke på, at regeringen netop har udhulet reallønnen ved hjælp af devalueringen. Regeringen er ganske vist i den sammenhæng bagud for sine gammelparti-forhandlere, idet disse jo vil hæve momsens til

[Giensgård.]

20 pct. Auktionarius ville sikkert med fryd i øjet råbe: »Ingen højere?« Der skal man ikke finde fremskridtspartiet.

Fremskridtspartiet er klar til at foretage indgreb, når de er led i en virkelig kriseløsning, men det, der er lagt op til her fra regeringen, er kun en forværring af forholdene i Danmark. Regeringen søger afgrunden. Lønmodtagerne får udhulet reallønnen, arbejdsløsheden stiger, konkurrenceevnen bliver dårligere, omkostningerne højere, ja, kort sagt: det går den modsatte vej af den, fremskridtspartiet vil. I øvrigt ville det gavne landet, om statsministeren tog sit gode tøj og gik.

Ellemann-Jensen (V):

De 12 lovforslag og det ene beslutningsforslag, som er i denne pakke, har vi i gennemsnit 41½ sekund til, så fra starten er det helt umuligt bare nogenlunde at motivere en holdning til de 38 ændringsforslag, som der er tale om i denne pakke. Men det passer såmænd helt godt ind i billedet af den, skal man være pæn og sige for hastelse, som præger de fleste af de fremsatte lovforslag.

Man må jo næsten beundre den glade frejdighed, hvormed skatteministeren præsenterer folketinget for så mange ufærdige lovforslag. Ministeren havde dog blufærdighed nok til at lægge det mest umulige lovforslag, nemlig det om de enarmede tyveknægte, til side til en ordentlig og forsvarlig behandling. Det samme burde ministeren gøre med forslaget om en afgift på visse detailsalgs pakninger, forslaget om afgift på charterrejser, forslaget om ændring af lov om stempelafgifter, forslaget om et register for lystfartøjer og forslaget om ændring af lov om registrerings- og vægtafgift. Det er ufærdige lovforslag. De er så ufærdige, at det i flere tilfælde er umuligt for os at tage stilling til de fremsatte ændringsforslag, og i konsekvens heraf kan vi blive nødt til at undlade at stemme.

Det kan da heller ikke være særlig hensigtsmæssigt, at man begynder at afgiftsbelægge helt nye områder i huj og hast som led i en kriselovgivning, og arbejdet i skatte- og afgiftsudvalget har da også afsløret, at vi hellere må tænke os om en ekstra gang i de forskellige tilfælde, jeg remsede op lige før, se på det i ro og mag uden at være forstyrret af træthed og stridbarhed.

Om det nu var træthed eller stridbarhed hos ministeren, der gjorde det umuligt at få en sag-

lig drøftelse med ministeren om disse lovforslag i udvalget, ved jeg ikke. Ministeren ville ikke lade sig drage ind i saglige overvejelser for at hindre en lang række virksomheders vanskeligheder som følge af de lovforslag, der er lagt frem, og det er jo med til at forøge det indtryk af ufærdighed, som er skabt under det dag- og timelange arbejde med lovforslagene i skatte- og afgiftsudvalget.

Jeg skal ganske kort komme ind på vores holdning til nogle af de ændringsforslag, der er lagt frem.

For så vidt angår ændringsforslagene til forslagene om ændringer i lovene om registrerings- og vægtafgift og om stempelafgift, mener vi, at de har gennemgået en så utilfredsstillende og utilstrækkelig behandling i udvalget, at det er umuligt for os at tage stilling til ændringsforslagene.

Når det drejer sig om forslaget om tobaksafgifter, kan vi stemme for alle de 5 ændringsforslag, der er fremsat, men vi må igen diskutere det i udvalget, fordi der er mange uafklarede problemer, specielt omkring virkningerne på de enkelte handelsled.

Når vi kommer til momslovsforslaget, så foreslår vi selv en ændring ikke på plus 3 pct., men på plus 5 pct. på momsen, og når vi gør det, så er det, fordi vi ønsker at kunne tage afstand fra en lang række af de erhvervsbelastende afgifter, som i øvrigt er lagt frem.

I forbindelse med momslovsforslaget er der en anden ting, der bør bringes frem i diskussionen her, for det er jo helt urimeligt, at vi på grund af forvirringen omkring lovgivningen i disse dage bringer mange butikshandlere i vanskeligheder med den nye prismærkningslov. Det er jo det momsforslag, vi har med i bunken her, der skal udskyde prismærkningen fra den 1. september til den 1. januar, men det forslag om ændring når vi jo ikke at få igennem, og det betyder, at vi gør alle landets detailhandlere enten til kriminelle eller til grin. De skal prismærke i en uge, og så kan de pille prisskiltene ned igen indtil nytår. Her er afgjort noget, vi skal kigge på mellem anden og tredje behandling.

Den sammenblanding af udmattelsestaktik og seriøst lovgivningsarbejde, som vi har oplevet i de sidste uger, gør det naturligvis vanskeligt at nå frem til klare og sammenhængende love, og det lange og udmattende udvalgsarbejde bringer én til at tænke på, hvad forfatteren Willy-August Linnemann har beskrevet i sin bog »Lovgiveren« – en udmærket bog, selv om

[Ellemann-Jensen.]

den ikke direkte gavner socialdemokratiet. Der skriver Willy-August Linnemann nemlig, at lovgivningsarbejdet, som det foregår i folketinget, ikke kalder på landets bedste hoveder, men på landets bedste bage.

Med disse ord skal jeg anmode om, at alle de lovforslag, der ligger i denne bunke her, bliver sendt tilbage til fornyet udvalgsbehandling i skatte- og afgiftsudvalget blandt de brede bage dér imellem anden og tredje behandling.

Hagen Hagensen (KF):

Det ville måske være det letteste og måske også det bedste blot at henvise til det betænkningssbidrag, som det konservative folkeparti sammen med andre partier har givet til alle de af regeringen foreslåede afgiftslove, nemlig at lovforslagene sigte og indhold må vurderes ud fra deres egnethed til at indgå i en samlet økonomisk løsning af de kriseproblemer, vi har og længe har haft.

Det konservative folkeparti erkender nødvendigheden af en finanspolitisk stramning. Det har vi længe gjort. Den kan opnås på flere måder, også gennem, at man ville spare hos det offentlige, men regeringen har ikke været særlig lydhør heroverfor.

Det konservative folkeparti har peget på en generel forhøjelse af momsen, naturligvis med nødvendige kompensationer, hvis form kan drøftes, som en vej, der var rimelig at gå. Momsen er et konjunkturpolitisk instrument, der rigtigt benyttet kan klare mangt og meget. Smidigheden er størst ved momsen, større, end den er ved punktafgifter. Den kan hurtigt ned-sættes, når økonomien bedres. Momsen rammer forbruget mere ligeligt og giver større frihed i forbrugsvalget, end punktafgifterne gør.

Så kommer jo også det, som hr. Camre nævnte, at punktafgifterne egentlig kommer til at hvile tungere på den jævne indkomst, end en forhøjelse af momsen gør det. Punktafgifterne øger erhvervslivets omkostninger. De kan ikke afløstes, som momsen kan det. Punktafgifter er erhvervsuvenlige for dem, der rammes deraf, og punktafgifter kan medføre nedgang i beskæftigelsen, hvor det modsatte er målet, og så rammer punktafgifter jo i flæng og kan give store problemer på særlige områder, bl. a. i grænsehandelen.

Vi har stillet et ændringsforslag om forhøjelse af momsen og vil fastholde det, selv om deva-

lueringen gør, at momsen ikke kan klare det hele og der derfor kommer visse punktafgifter ind i billedet. Men billedet må tegnes færdigt, alle enkeltheder må med, før vi kan bedømme, om det er tilstrækkelig behageligt et skue til, at vi kan være med til at indramme billedet. Der mangler mange enkeltheder endnu, og nogen øjenslyst bliver billedet aldrig, selv om der under fornyet udvalgsbehandling kan ændres og rettes på både enkeltheder og helheden.

Vi opretholder som sagt de ændringsforslag, vi har stillet under nr. 1-6 vedrørende momsloven.

Hverken forøget benzinafgift eller en olieafgift, der synes at nærme sig en råenergi-afgift, kan være nogen velsmagende ret for os. Der er mange ikke blot uafklarede, men direkte urimelige forhold i en række af lovforslagene. For et af dem, og det er allerede nævnt, blev ministeren da også selv klar derover, således at forslaget vedrørende spilleautomaterne ikke blev fremmet til afgivelse af betænkning. Der var jo næsten heller ikke noget tilbage til dem, der skulle have med dette erhverv at gøre. Det ville være konfiskatorisk, hvis vi førte en sådan lov igennem.

Tiden har været knap til bedømmelse af det hele, både til bedømmelse af selve de lovforslag, der er fremsat, de svar, der er givet på spørgsmål, og til bedømmelse af de mange berettigede indvendinger fra berørte brancher og virksomheder. Det gælder bl. a. afgiften på emballage og på charterflyvning. Der er mange ting, der må klares af her, før man kan komme videre.

Om lystfartøjsregistret blot dette, at der til dette forslag endnu ikke er knyttet noget forslag om afgift eller anden form for virkning af registret, men da det er medtaget her under afgiftsbuketten, bør det forhold vel afklares.

Om ændring af stempelafgiften gælder det, at ejerlejligheder diskrimineres stærkt. Det må give anledning til grundige overvejelser af at indføre selektive afgifter i forbindelse med stempelpligt for ejendomme.

Afgift for, hvad der kaldes tinglysningsforretninger, forekommer aparte og urimeligt fordyrende i en række forhold. Hvis en pantebrevsindehaver f. eks. flytter og han har nogle pantebreve, f. eks. 10, så skal han af med 1.000 kr. for at få lov til at få påført den nye adresse. Det kan næppe være rigtigt.

[Hagen Hagensen.]

Endelig gælder det, at der er overgangsforhold og ikrafttrædelsesspørgsmål, der må drøftes. Jeg har noteret mig, at hr. Camre var inde herpå, navnlig i forhold til emballageafgiften, hvor det vil være helt umuligt og urimeligt over for branchen, om man ville sætte sådan en afgift i gang nu.

Men i det hele taget må vi også drøfte, om nogle af afgiftslovene, som det nu er foreslået, kan gives tilbagevirkende kraft. Det er en af de ting, som jeg principielt ikke kan gå med til.

Mens vi klart kan afvise det af DKP fremsatte forslag om midlertidig ophævelse af moms på danske varer som helt urealistisk, gælder det, at vor stilling til de øvrige forslag er afhængig både af fortsat udvalgsbehandling og af de muligheder for en bred politisk enighed med imødekommelse af vore synspunkter, som vi finder endnu ikke er drøftet til ende.

Den endelige stillingtagen fra vor side kan derfor først tilkendegives, når og om lovforslagene kommer frem til tredje behandling, mens vi i øvrigt vil markere vor stillingtagen ved afstemninger om ændringsforslagene, således at vi vil stemme for en række af dem, der er forbedringer – det gælder bl. a. vedrørende registreringsafgiften af varevogne, og det gælder også ændringsforslag vedrørende tobaksafgiften, således at der levnes en plads til vederlag i grossistledet. Men i øvrigt må vi tage forbehold med hensyn til at stille ændringsforslag ved tredje behandling, fordi lovforslagene endnu ikke er tilstrækkelig behandlet i udvalget.

Det er vort mål at søge lighed for de flest mulige med hensyn til at bære de nødvendige byrder og at søge friest muligt forbrugsvalg for hver enkelt. Et fortsat udvalgsarbejde vil vise, om det er værd at være med til at samle rammen om billedet, som der arbejdes på.

Jeg skal ikke bruge store ord eller bruge store bogstaver, som det vist hedder i nutidens sprog, men blot jævnt og almindeligt sige, at folkestyret og dets idé ikke er tjent med, at folketinget ikke tager sig den fornødne tid til at gøre lovgivningsarbejdet ordentligt. Det er et spørgsmål om troværdighed til dette ting, det må behandles med dyb alvor. Det har vi gjort i det udvalgsarbejde, der har været, det vil vi fortsat gøre, når forslagene kommer tilbage til udvalget.

Bollmann (CD):

Den 3. marts d.å. behandlede vi her i tinget forskellige afgiftslove, og på CDs vegne sagde jeg bl. a. dengang, at en sådan måde at ryste en afgiftsblanding sammen på ikke er tiltalende, og at vi i fremtiden ville være betydelig mere tilbageholdende med at gennemføre afgiftsforlig af denne art.

Vi pegede dengang på, at momsen som det instrument, der er neutralt over for erhvervslivet, over for eksporten og over for forbrugsvalget, absolut må anses som det bedst egnede instrument ved en finanspolitisk stramning. CD har overhovedet ikke ændret opfattelse, og det er naturligvis baggrunden for, at vi er medforlagsstiller til ændringsforslaget om forhøjelse af momsen med 5 pct.

Et af de punkter, der har været en del debat om, er spørgsmålet om kompensationerne. Her til skal jeg sige, at regeringens forslag om tilskud for visse fødevarergrupper så ganske klart er den bedste løsning. Vi anser det for noget utænkeligt, at man dermed støtter de bedrestillede, idet vi ikke rigtig kan forestille os, at disse skulle spise 5 eller 6 gange så meget rugbrød eller margarine som folk med lavere indkomst. Af samme årsag vil vi naturligvis stemme imod beslutningsforslag nr. B 65 om særlige sociale kompensationer.

Om de resterende afgiftsforslag skal jeg kun sige, at disse har meget, meget lille sympati hos CDs gruppe, og alle ved, at en forhøjelse af registreringsafgiften på biler f. eks. ikke kan gennemføres med vor tilslutning.

Man kunne godt få den tanke, at et forslag som registrering af lystfartøjer var fremsat af en, der ikke rigtig kender de danske kyster. Jeg mente ellers at vide, at ministeren for skatter og afgifter nok var kendt sådanne steder. Hvis han er det, så må han da være klar over, at toldvæsenet i så fald må have en tilgang af arbejdskraft, der går langt ud over, hvad der er foreslået i går, hvis der skal føres bare en rimelig kontrol med denne registrering.

Flere af de øvrige forslag er tilsyneladende alt for hurtigt forberedt, hvilket jo også kan ses af de ændringsforslag, der er kommet. Vi har heldigvis også kunnet konstatere, at et enkelt af forslagene er trukket helt tilbage.

Hvis ændringsforslaget om forhøjelse af momsen med 5 pct. falder, må CD sige, at så er det ikke vores ansvar, hvordan finansieringen sker, men vi vil naturligvis stadig stemme

[Bollmann.]

for momsforhøjelsen på 3 pct. Hvis regeringen viser sig imødekommende med hensyn til andre forslag, f. eks. vedrørende sygedagpenge-spørgsmålet, kunne vi måske vise en meget lille interesse for tobaks- og spiritusafgiften.

Med hensyn til ændringsforslagene i øvrigt skal jeg sige, at vi agter at støtte ændringsforslaget fra fremskridtspartiet om tobaksafgiften, således at der også bliver plads for en regulering af grossistavancen i lighed med regulering af detailavancen. Vi vil også støtte de øvrige ændringsforslag, der er fremsat fra regeringens side i forbindelse med tobaksafgiften.

Til ændringsforslagene i øvrigt vil vi i hovedsagen undlade at stemme. DKPs lovforslag nr. L 189 vil vi naturligvis gå imod.

Men i øvrigt gælder det for hele denne gruppe af forslag som for de andre, vi har til behandling i disse dage, at den helt uoverskuelige situation i forholdet mellem indtægter og udgifter også må bevirke, at CD-gruppen må vente med at tage endelig stilling, til vi når tredje behandling af alle forslagene.

Ole Olsen (SF):

Jeg skal kort begynde med at omtale et par af ændringsforslagene. Der er et ændringsforslag til lovforslag nr. L 200, som SF har stillet om, at DSB, HT, privatbaner og rutebiler friholdes fra afgift på olie. Begrundelsen for dette forslag er naturligvis energipolitisk. Vi finder ikke, det er rimeligt, at man, når man forhøjer benzinafgiften og olieafgiften for andre motorkøretøjer, så også forhøjer afgiften for DSB. Skal der være noget som helst energipolitisk sigte i det, vi arbejder med nu, ja, så må en del af sigtet selvfølgelig gå ud på at dreje trafikken over på de kollektive transportmidler. Jeg tror i og for sig også, at skatte- og afgiftsministeren, som tidligere har været trafikminister, er enig med mig i, at det ville være hensigtsmæssigt at gøre det, og jeg mener, at har man et rimeligt energipolitisk sigte med det her, så må man nødvendigvis fritage disse kollektive transportmidler. Vi indtager samme stilling vedrørende andre sager, bl. a. tillægsbevillingen vedrørende DSB-takster, og vi er selvfølgelig kede af, hvis DSB skal betale afgift her. Vi synes i det hele taget, at løvbuketten energipolitisk er meget ringe.

Med hensyn til lovforslag nr. L 202 er vi medforslagsstillere til regeringens ændringsforslag om, at øldåser skal beskattes, og at gen-

brugsemballage ikke skal beskattes højere end anden emballage. Vi finder, at de to ændringsforslag er helt klare forbedringer af lovforslaget og vil selvfølgelig derfor stemme for dem. Vi havde selv arbejdet med problemet i udvalget, og hvis regeringen ikke havde stillet ændringsforslagene, havde vi stillet dem.

Til lovforslag nr. L 211, § 1, har SF foreslået, at de 3½ pct. stempelafgift for ejerlejligheder kun gælder ved førstegangssalg. Vi mener, det er helt rimeligt, at man ved førstegangssalg af ejerlejligheder opkræver en højere stempelafgift. I og med udstykningen, og når man første gang sælger en tidligere udlejnings-ejendom som ejerlejligheder, ja, der ved vi, at der opstår meget store fortjenester. Det er samtidig sådan, har vi fået oplyst i udvalget, at markedet tilsyneladende er ved at dreje over mod at være et købers marked for ejerlejligheder, og det vil sige, at vi oven i købet skulle have et ganske pænt håb om, at den højere stempelafgift i første omgang bliver båret af sælgeren, af udstykkeren. Derfor finder vi det fuldt ud rimeligt, i hvert fald i en periode, at have en højere stempeltakst her.

Men vi kan ikke se, det er rimeligt, at man ved andet, tredje salg osv. opererer med en højere stempeltakst. SF har hele tiden modsat sig udstykningen til ejerlejligheder, men vi erkender da, at når først folk er flyttet ind i dem – ja, det er ikke dem, der er flyttet ind i dem, der er spekulanter, det er ganske almindelige mennesker, som ikke kan få et andet sted at bo. At besværliggøre handelen for dem og genere dem med en 3½ pct.s afgift, det synes vi er meningsløst. Det, vi er imod, er udstykningen, og at man fjerner en hel del af lejerboligerne og gør dem til ejerboliger. Vi har ikke til hensigt at genere folk, der bor i ejerboligen, og det mener jeg man gør ved at tage 3½ pct. ved andet og de senere salg.

Generelt vil jeg sige, at det er en svær opgave, socialdemokratiet har givet SF her. Vi har givet tilsagn om, at vi vil gerne være så ansvarlige, at vi krone for krone stemmer for indtægter, når vi stemmer for udgifter; det synes vi er rimeligt, vi synes ikke bare, vi vil stemme for en bunke udgifter og så ikke stemme for indtægter.

Men der er jo en afgrund af forskel mellem det, som regeringen lagde frem i den beskæftigelsesplan, som vi har talt med regeringen om, og som andre har talt med regeringen om, og så det forslag, som kommer nu.

[Ole Olsen.]

Jeg skal først vende mig til den vigtigste forskel, nemlig at momsen er kommet ind. Vi betragter det som helt urimeligt at få en moms ind i stedet for nogle af de foreslåede punkt-afgifter, specielt når man ser, hvad der er forsvundet ud af billedet. Der er forsvundet afgifter på importtunge varer, som også skulle have direkte beskæftigelsesmæssigt sigte, der er forsvundet beskatning af værdistigninger på fast ejendom, der er forsvundet skat på store indtægter, og råenergiavgiften er blevet til et mærkværdigt misfoster – det, der er tilbage af den her.

I stedet for det, der oprindeligt i SF's øjne så sådan ud, at vi kunne sige, at det kunne vi da snakke om, det var da et rimeligt grundlag, har vi på indtægtssiden fået noget ganske forskrækkeligt noget. Det kan blive ganske svært for os at plukke de positive ting ud, som vi mener vi kan stemme for. Vi håber i udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling at kunne få afklaret det videre, hvilke afgifter vi mener vi kan lægge ryg til. Jeg kan ikke sige det i dag; vi er nødsaget til at studere det nøjere og finde noget af det frem, vi kan stemme for.

Jeg lagde mærke til, at hr. Camre i sin bedømmelse heroppe var uenig med sin regering. Hr. Camre sagde, at en moms virker dårligere rent beskæftigelsesmæssigt end punkt-afgifter, og det er ganske korrekt. Imidlertid fik vi det modsatte svar fra regeringen. Da jeg spurgte om, hvad beskæftigelsesvirkningen var af den samlede plan, fik vi at vide fra regeringens side, at der var den samme beskæftigelsesvirkning som i den oprindelige plan. Det kan simpelt hen ikke passe; hr. Camre mener åbenbart heller ikke, det kan passe. Der er andet, der tyder på, at regeringen ikke har været alt for omhyggelig med at fremskaffe de oplysninger, den skulle fremskaffe.

Jeg har spurgt om, hvordan kapitalvindings-skatten, som SF har fremsat forslag om, virkede, og jeg fik at vide, at den virkede ikke ret godt på betalingsbalancen, for den blev taget af opsparingen. På et tilsvarende spørgsmål om, hvordan den nye afgiftsbuket virker, siger man, at den skulle virke på samme måde, på trods af at afgift på fast ejendom, herunder også betaling ved ejerskifte, som i alle tilfælde skulle tages af opsparingen, er blevet erstattet med moms, på trods af at en lang række punkt-afgifter er blevet erstattet af moms. På trods af

det skulle beskæftigelseseffekten af den nye buket altså være lige så god som af den gamle buket. Vi tror simpelt hen ikke på det. Vi tror, det er noget langt ringere, der kommer ud af det her, og derfor må vi selvfølgelig også være meget tilbageholdende.

Men i første omgang skal jeg gentage, at vores hovedindvending selvfølgelig vedrører momsen, og det vil sige, at den stemmer vi i hvert fald imod, også de 3 pct. I konsekvens deraf vil vi undlade at stemme vedrørende forslag nr. B 65. Vi vil ikke blande os ind i, hvad der sker med hensyn til virkningerne af momsen, det er ikke vores bord.

Vi må på den anden side stemme imod kommunisternes forslag om ophævelse af momsen på danske varer. Vi finder ikke, at det er et realistisk forslag.

Kaj Hansen (DKP):

13 lovforslag på 10 minutter. Jeg gad godt vide, om noget andet parlament i verden kan opvise noget tilsvarende. Det vil jeg foreløbig betvivle. Det betyder jo, at man ikke engang er i stand til at kommentere hvert enkelt ændringsforslag og langt mindre sige noget om helheden.

Vi kan sige, at der er kun 2 forslag, som vi vil tage positiv stilling til blandt de 13. Det ene er vores eget om importbegrænsning, lovforslag nr. L 189, og det andet er de radikales forslag nr. B 65 om sociale compensationer, men dér må vi i øvrigt, inden vi tager endelig stilling til det, se, hvad der kommer ud af hele afgiftsbuketten.

Jeg vil nøjes med at knytte nogle enkelte bemærkninger til nogle af lovforslagene.

Hvis vi tager lovforslaget om afgift på visse detailsalgspakninger, ja, så giver man jo udtryk for, at dette skulle være et forslag, som skulle fremme genbrugs- og miljøforanstaltninger, og det var sådan set hovedsigtet i forslaget, mens afgifterne kom i anden række. Men hvis man virkelig vil sætte ind på det område med genbrug og miljøforanstaltninger, så klares det jo ikke bare med nogle afgifter. Så er det en lang række andre ting, man skal have ind i billedet. Det er bl. a. spørgsmålet om standardisering på en lang række områder. Når vi ser på lovforslagets udformning, så må jeg slutte mig til dem, der siger, at det er dog et meget uigennemtænkt forslag, der her er præsteret, med nogle virkninger, der på nuværende tids-

[Kaj Hansen.]

punkt slet ikke er til at overskue, og som i virkeligheden godt kan gå helt modsat det, som man i øvrigt har tænkt sig.

Med hensyn til afgiften på lystfartøjer så lægges der jo i virkeligheden her op til en forbrugsskat. Det må under alle omstændigheder være forkert. Hvis man virkelig ville forbedre betalingsbalancen på dette område, så skulle man gøre noget andet, så skulle man lægge en importafgift på de store, dyre lystsejlere, som vi importerer fra udlandet. Det var der da lidt facon og mening i, idet man på den ene side begrænsede importen og dermed forbedrede betalingsbalancen og på den anden side skaffede yderligere beskæftigelse til de værfter i Danmark, som bygger lystsejlere. Det foreliggende lovforslag er der ikke fornuft i, foruden at det selvfølgelig medfører en forøgelse af det bureaukrati og den registrering, som vi har i forvejen.

Det, der vejer tungest i hele afgiftsbuketten, er jo forhøjelsen af momsen op til de 18 pct. Hele sigtet er i virkeligheden forkert. Det bedste, der kunne ske, var i virkeligheden, at man tog de fleste af disse forslag af bordet og begyndte forfra. Det er jo sådan, at hvis man vil forbedre betalingsbalancen over afgifter, og hvis man vil opnå en forbedring på 1 mia kr., så ved vi helt nøjagtigt, at det giver 10.000 flere arbejdsløse. Det har Industrirådet også peget på og sagt: en forbedring af betalingsbalancen med 3 mia kr. igennem disse forslag giver 30.000 nye arbejdsløse. Det er hele sigtet i regeringens oplæg, der er forkert, fordi man i første række sigter på at forbedre betalingsbalancen, hvorimod bekæmpelsen af arbejdsløsheden får anden eller tredje prioritet. Det er derfor, det ikke duer.

Man har sagt, at det kommunistiske forslag om at fritage danskproducerede varer for moms er urealistisk. Jeg tror ikke, at de, der har beskæftiget sig med det, har sat sig tilstrækkeligt ind i det. For hvis man ikke vil gå afgiftsvejen for at forbedre betalingsbalancen – og det vil kommunisterne ikke – så kommer man ikke uden om en eller anden form for importregulering. Vi har også stillet et andet forslag i denne forbindelse, som vi senere kommer tilbage til. Det viser sig da også, at en lang række lande på forskellige områder har importregulering af større eller mindre omfang, hvorimod Danmark afviser enhver mulighed for at forbedre vores betalingsbalance ad denne vej. Man kommer

på et eller andet tidspunkt til at erkende, at det er nødvendigt at gå den vej.

Jeg vil gerne sige, at vi går ud fra som en selvfølge, at hele denne lovbuket kommer tilbage til udvalgene. Den er meget dårligt gennemarbejdet, og man fatter i grunden ikke, at regeringen vil lægge forslag frem, som den ikke engang selv er klar over virkningerne af, hvad vi har kunnet konstatere i udvalgsarbejdet vedrørende mange af disse forslag.

Med hensyn til ændringsforslagene kan jeg sige – jeg kan ikke tage dem enkeltvis – at det er klart, at dem, vi finder noget fornuft i, vil vi stemme for. Det vil altså betyde, at hvis der er bare nogen mildnelse at få øje på, så vil vi gå ind for dem, hvorimod vi selvfølgelig vil gå imod andre, hvor der er tale om en skærpelse af det, der i forvejen er lagt på bordet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

De forslag, vi behandler her under punkterne 2–14 på dagsordenen i dag, er forslag, der dels skal gennemføre den finanspolitiske stramning, dels skal skaffe de fornødne midler til fremme af de beskæftigelsesforslag, der skal mildne arbejdsløsheden. Da det er første gang, vi har lejlighed til at samle os om den skattemæssige side af hele lovforslagskomplekset, vil jeg gerne sige nogle samlende ord om det.

Det, der kendetegner regeringens udspil på skatteområdet, er den manglende målsætning. Regeringen taler gennem sin minister for skatter og afgifter, hvad enten navnet er Svend Jakobsen eller Kampmann, ofte om reform i vor skattelovgivning. Men når vi skal i gang med nye skatter og afgifter, så har man tilsyneladende glemt det.

Oprindelig indgik i komplekset et forslag om en forøgelse af den direkte beskatning. Dette foreslog man i et skattesystem, der, så vidt vi i dag kan skønne, formentlig er lige så asocialt i sine virkninger som den moms, vi afviser af hensyn til den sociale virkning. Jeg skal her bare nævne, at af skattepligtige indkomster på indtil 67.000 kr. kommer 90 pct. frem til beskatning, mens der af skattepligtige indkomster over 120.000 kr. kun kommer 60 pct. frem til beskatning. 90 pct. beskattes af de små indkomster, 60 pct. af de store. Og så tror man, man har et skattesystem, man kan bruge i en situation, hvor der er krise. Jeg kan her tilføje, at vi naturligvis retter noget op på det gennem personfradrag, men ikke tilstrækkeligt.

Nu foreslår regeringen nye afgifter gennem

[Bernhard Baunsgaard.]

momsen. Dens virkninger er kendt, alle er kendt, at den virker socialt skæv. Man foreslår nye afgifter på benzin og olie, man har helt opgivet den råenergiavgift, der dog pegede frem mod en energipolitik. Nu er der bare blevet splinter, tilfældige splinter, tilbage.

Om vores stilling til punktafgifterne skal jeg føje til, at i dette ligger der en hensigt. Der er en god mening i, at man i et vist omfang forøger disse afgifter. Vi erkender jo alle, at vi overbelaster vor indkomstbeskatning, og at punktafgifterne ikke følger med kroneinflationen eller kroneforringelsen, eller hvad man vil.

Om de enkelte forslag skal jeg kun sige samlende, at de fleste af forslagene har udvalget ikke haft tid til at gennemarbejde på en forsvarelig måde; der har ikke været tid til så mange forslag. Vi må derfor som hovedregel anmode om, at forslagene kommer i udvalg igen.

Kun om ét forslag kan jeg i dag sige, at det synes at være parat til gennemførelse, og det er forslag nr. L 207 om registrering af lystbåde. Jeg gør det udtrykkeligt med den bemærkning, at her er alene tale om et lovforslag, der siger, at man skal registrere lystbådene. Det kan have en mening i sig selv, sådan at man bedre kan finde frem til en lystbåd, der stjæles. Vi har fra radikal side ikke bundet os til, hvordan dette register skal bruges. Om et rigtigt provenu vil være 30 mill. kr. eller 100 mill. kr. eller 3 mill. kr., det kan vi i dag ikke tage stilling til, før vi får registreringen.

Lovforslag nr. L 199 og nr. L 200, der handler om benzin- og olieafgifter, må vi bede om kommer i udvalg igen. Vi har ikke i tilstrækkeligt omfang drøftet, hvordan virkningerne vil være, og om den foreslåede forhøjelse er den rigtige.

Også lovforslag nr. L 202 om emballageafgifter må vi bede om kommer i udvalg igen. Vi har vel lagt mærke til, at regeringen nu agter at fjerne visse meget alvorlige fejl i denne afgift, men vi ønsker, at det skal i udvalg igen for at drøfte ikrafttrædelsestidspunktet, for at drøfte, om vi har nået alt igennem. Men i øvrigt er det et godt forslag om emballageafgift af hensyn til miljøet, hvis vi kan undgå disse engangsemballager, der forpester det. Det turde siges at være en alvorlig fejl, at den værste form for ødelæggelse af miljøet, blikemballage, havde regeringen oprindeligt fritaget for afgift.

Med hensyn til lovforslag nr. L 203 om char-

terflyvning må vi have mere tid til at drøfte forslaget virkninger igennem.

Lovforslag nr. L 204 og nr. L 205 må vi have mere tid til at drøfte i udvalget, vi er ikke færdige med dem. Tobaksafgifterne kan nok – hvis man alene ser på afgiftshøjden sammenlignet med kroneforringelsen – tåle en forøgelse, men det har jo andre skæve virkninger. Der er grænsehandelen. Det samme gælder lovforslag nr. L 206 om spiritus.

Lovforslag nr. L 207 har jeg talt om, og derefter er jeg fremme ved lovforslag nr. L 208 om momsen. Her er vi jo enige om, at den rammer socialt ikke godt. Enhver ved, at de høje indkomster har en række udgifter, som ikke er momsbelagt. Jeg kan bare her nævne, at en række af de ting, som man typisk bruger ved en stor indkomst, nemlig personlig hygiejne og service, i langt højere grad end andre ydelse-er jo ikke er momsbelagt.

Det radikale venstre er derfor indstillet på, at der skal sociale kompensationer til, når vi forhøjer momsen. Jeg forstår også, at regeringen af hensyn til roen på arbejdsmarkedet mener, at vi skal bruge 800 mill. kr. hertil. Tilbage for mig står så det komplet uforståelige, at man vil gennemføre en social kompensation og samtidig ofre helt unødvendige penge på administrationsomkostninger ved at give tilskud til f. eks., at franske oste skal blive billigere for dem, der har råd til at interessere sig for specialiteter. Vi ved jo fra undersøgelser, at det er en dårlig måde at kompensere på. Det er ikke den dårligste, for det er differentieret moms, men vi ved, at det er en dårlig måde, vi ved, at vi kan nå meget mere ved at gøre, som vi foreslår: kigge på personfradraget, forhøje folke- og invalidepensionerne, forhøje børnetilskuddene, forhøje ungdomsydelsen og forhøje uddannelsesstøtten. Det er det, det radikale forslag går ud på. De 800 mill. kr. bør anvendes så meget som muligt på dette, og vi må totalt afvise at komme ind på at give tilskud til fødevarer, hvor man vil spilde en del af det, der skulle bruges til kompensation, på administration.

Lovforslag nr. L 209 er jo alene en følgelov, der afhænger af momsloven. Den må derfor behandles, når momsloven og dens kompensationer skal drøftes.

Derefter er vi fremme ved lovforslag nr. L 211 vedrørende tinglysning. Vi kan ikke i almindelighed godkende en forhøjelse af skødeafgifterne, men vi vil gerne drøfte en for-

[Bernhard Baunsgaard.]

forhøjelse ved førstegangssalg af ejerlejligheder.

Vi er parat til en drøfte en 100 kr.s afgift for visse ændringer, når det er ændringer, der er i sælgers eller købers interesse. Derimod forekommer det os lidet fornuftigt at forlange 100 kr. for oplysningen om en ændring, der i alt væsentligt er i offentlighedens interesse, nemlig en adresseændring; det kan vi ikke gå med til.

Endelig er vi fremme ved lovforslag nr. L 212 om midlertidig forhøjelse af afskrivningerne på ejendomme, og det er et lovforslag, som vel kan tages.

Lovforslag nr. L 189, det kommunistiske forslag om at stryge afgifterne på danske varer, er urealistisk og kan ikke gennemføres. Vi afviser det.

Beslutningsforslag nr. B 65, vores eget forslag om sociale compensationer, har jeg omtalt under lovforslag nr. L 208.

Dette er det radikale venstres indstilling til skattebuketten.

Arne Bjerregaard (KrF):

De fleste ordførere udtaler, at disse forslag ikke er behandlet ordentligt i udvalget. Alligevel udtrykker de fleste ordførere sig uforbeholdt om de forskellige forslag. Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne kun meddele, at vi i den situation, regeringen og regeringspartiet forhandlingsmæssigt har bragt os i, ikke finder anledning til at udtale os om nærværende forslag. Hvad angår ændringsforslagene, skal jeg kun meddele, at vor stilling rent fysisk vil komme til udtryk.

Waldorff (VS):

Regeringens og socialdemokratiets begrundelse for at ville kradsse 7 mia kr. ind i en finanspolitisk stramning er, at man vil gøre noget ved arbejdsløsheden og betalingsbalancen. Den argumentation afviser vi helt. Vi har påvist, at socialdemokratiets krisepolitik helt igennem bygger på den filosofi, at går det erhvervslivet godt, så går det det ganske samfund godt. Vi har også påvist, at virkningen med endda meget stor sandsynlighed af hele dette kriseforlig vil blive en yderligere forværring af arbejdsløsheden. Endelig har vi påvist, at en mobilisering omkring en arbejderpolitik vil kunne give arbejderklassen et helt, helt andet udgangspunkt i kampen mod krisen.

Vi anerkender altså på ingen måde grundlaget for eller hensigten med de forslag om kæmpeafgifter, som foreligger her. I stedet for socialdemokratiets bortforklaring om, hvad den finanspolitiske stramning skal bruges til, ville det være velgørende, hvis man sagde det ligeud: den skal bruges til at forbedre erhvervslivets forhold, og derfor er det nødvendigt at forværre forholdene for arbejderklassen og for andre lønmodtagere. Det er det, der foregår, når man her i augustsamlingen vil pumpe penge ud til bedre afskrivningsregler, til 117 forskellige kapitaltilskud, for slet ikke at tale om indbetalingen af 4 mia kr. om året til ATP-fonden.

På den baggrund er det ikke nogen overdrivelse at betegne VS' stilling til den finanspolitiske stramning og afgiftsforslagene som temmelig negativ på forhånd.

Afgifterne følger ellers mest det mønster, vi kender. En række af dem ligger på et forbrug, som ikke er til at komme uden om, fordi der ikke findes alternativer til dette forbrug. Det gælder f. eks. benzinafgiften, afgiften på gas og dieselolie og den forhøjede registreringsafgift. Det er jo ikke regeringens mening, at disse afgifter skulle begrænse den i øvrigt temmelig vanvittige privatbilisme. Den kollektive trafik er for dårlig, og taksterne er i øvrigt for høje til, at der kan være tale om et reelt alternativ her.

Det princip, man indfører med registreringsafgiften, nemlig graduerede afgifter, er ellers ikke i sig selv så tosset, men dels er progressionen alt for lille til, at det kan få nogen virkning i retning af en fornuftig forbrugsomlægning, dels bør udgangspunktet set fra vores side ikke være værdien, men benzinforbruget.

Af andre traditionelle afgifter på forbruget, som vi også må gå imod, er der spiritus- og tobaksafgifterne. Der har mange skatte- og afgiftsministre jo nogle erfaringer, der siger dem, at det i hvert fald er et område, hvor man roligt kan smække afgifter på, uden at forbruget ændrer sig væsentligt. Det betyder også, at det på dette område er de dårligst lønnede, der bærer de største byrder.

Så har man også vist nogen opfindsomhed. Man har faktisk fundet frem til et enkelt område, hvor almindelige mennesker stadig væk kunne forbruge uden at blive brandskattet af det, nemlig ved at tage på en charterrejse, men det skal åbenbart også være slut nu. Man kunne dog godt have nævnt i en parentes, at net-

[Waldorff.]

op den type afgifter virker stik imod de andre hensigter, man siger man har, for det er klart, at det herefter vil være nærliggende for mange at drøne rundt på de danske landeveje en uges tid og forpuste luften i stedet for at tage på en rejse.

Stempelafgiften på ejerlejligheder fylder lidt mere denne gang, end da den var fremme i marts, hvor der var tale om det, vi kaldte ren aflad over for en i øvrigt forbryderisk boligpolitik. Der er imidlertid to ting, som gør, at vi ikke direkte vil støtte en sådan afgift. For det første vil afgiften ikke bremse udstykningen og salget af ejerlejligheder – men det er heller ikke meningen fra regeringens side, det ved vi godt – og for det andet er der stadig væk en vis usikkerhed om, hvor meget af stempelafgiften der vil blive væltet over på køberne af ejerlejligheder.

En afgift, som vi under andre omstændigheder gerne ville have været med til at diskutere, er emballageafgiften. Vi afviser, som man måske har opfattet det, ikke, at man kan bruge afgifter som led i en fornuftig forbrugsomlægning, og der ligger også nogle gode ideer i at lave en afgift, som bremser op for brugen af engangsemballage, men hvis vi skulle kunne stemme for et sådant forslag, måtte det fra vores side være et krav, at det ikke er en ny afgift, man smækker oven på alle de andre afgifter. Der måtte i det mindste være tale om en omlægning, så man slap for nogle af de andre.

Det, der virkelig vejer til, er selvfølgelig momsforhøjelsen på 3 pct. Det er gang på gang blevet slået fast, at af alle de former for beskatning, der eksisterer, er momsen den mest asociale. Den hviler med sin fulde vægt på de lavest lønnede i samfundet. De har overhovedet ingen muligheder for en forbrugsomlægning. I forhold til den direkte beskatning af indkomsterne må man også sige, at den beskatning, der foregår over momsen, kun kan forstås som et regulært tilskud til de bedst aflagte i samfundet.

Derudover er momsen også den form for finanspolitisk stramning, som virker mest arbejdsløshedsskabende; det blev sagt i går, men det kan tåle at blive sagt igen. Man har opstillet nogle tal i regeringens samlede plan. Vi har betvivlet de tal som alt for optimistiske med hensyn til beskæftigelsesdelen og alt for opti-

mistiske med hensyn til, hvor få der vil blive arbejdsløse på grund af de nye afgifter.

Ydermere har man altså nu totalt ændret hele afgiftssiden. Hvor man i begyndelsen opererede med særskatter og med kapitalvindingskatter, foreslår man nu en moms, som i forhold hertil virker meget, meget mere arbejdsløshedsskabende. Det går man meget let uden om. Det er ret fantastisk, at når vi stiller spørgsmål i udvalget om, hvordan de samlede finanspolitiske stramninger vil virke over for en typisk lønmodtagerfamilie set i forhold til det indgreb, man har foretaget i overenskomsterne, får vi et svar, der lyder, at ministeriet inden for det begrænsede tidsrum ikke mener at kunne udarbejde en fornuftig eller forsvarlig besvarelse af spørgsmålet.

Det kan betyde to ting. Enten at man altså er gået fuldstændig blindt ind i dette augustforlig og ikke har haft begreb om, hvad det rent faktisk vil indebære i forhold til arbejdsløsheden og levefoden, eller – hvad jeg er mere tilbøjelig til at tro – at man udmærket ved det, men ikke ønsker at rykke ud med de oplysninger, fordi de er temmelig ugunstige.

Når man så når frem til kompensationerne for denne momsforhøjelse, må man tage sig til hovedet. De kompensationer, man vil give, udgør 150 kr. pr. person i dette land. Det skal holdes op imod noget i retning af 1.500 kr., som hver person altså skal af med i afgifter. For en familie betyder det en lettelse på 500 kr., der skal holdes op imod afgifter, der tilsammen hviler med mellem 2.000 kr. og 3.000 kr. på en familie, og dertil skal lægges røveriet af 2 dyrtidsportioner, det er 2.400 kr. om året. Dertil skal endelig lægges en folketingsvedtaget reallønsnedgang igennem overenskomstindgrebet.

I den sag kan vi næsten ikke tage det alvorligt, når man begynder at diskutere, hvordan kompensationerne skal falde, om det skal være på den måde, regeringen foreslår, eller om det skal være på den måde, de radikale foreslår. I begge tilfælde er der tale om kompensationer, som meget hurtigt vil kunne fjernes igen, når momsforhøjelsen er kommet lidt på afstand og man kan liste en ny stramning igennem. I regeringsforslaget er det ifølge et svar sådan, at det faktisk kan ske gennem vedtagelse i finansudvalget.

Der er en anden diskussion, vi gerne ville tage op, men som jeg kan se der ikke er tid til at føre igennem her. Det er diskussionen om

[Waldorff.]

DKPs forslag om at fjerne moms på danske varer. Vi er uenige med det, som hr. Kaj Hansen sagde heroppefra om, at det ikke er til at komme uden om noget i retning af en moms kun på udenlandske varer, hvis man vil gøre noget ved betalingsbalancen, og det mener vi også vi har lagt klart frem op til denne augustsamling. Der er andre måder. Vi afviser ikke, at man forholder sig til nogle bestemte produkter og siger: er vi interesseret i at importere den slags, eller er vi ikke? Vi er ikke interesseret i a-kraftværker, men det, der er galt, er sådanne former for protektionistisk politik, som retter sig ikke mod nogle bestemte produkter, men mod andre lande. Jeg har ikke tid til at gå ind i en grundig diskussion af, hvad det er for mangler, vi mener der er i forslaget. Vi mener, at det i forhold til den helt aktuelle kamp, som drejer sig om at skabe en enhed imod indkomspolitikken blandt de partier, der vender sig mod indkomspolitikken, rent ud sagt virker afledende, at man forsøger at skabe en opmærksomhedsmobilisering omkring et forslag, som bestemt ikke peger i den rigtige retning. Der er kun én ting, som virkelig peger ud over den øjeblikkelige situation, og det er en international solidaritet. Det er vores opfattelse, at DKPs forslag virker i den modsatte retning.

Alfred Hansen (DR):

Indkomstskattetrykket har for længst nået mætningspunktet, og det er vel også erkendelse heraf, at regeringen nu satser kun på afgiftsforhøjelser.

Fælles for disse 13 forslag, som her er til behandling på 10 minutter, er, at det er skatteobjekter. Fælles for dem er, at de tjener det ene formål at bringe penge ind i statskassen, at få endnu mere de i forvejen stærkt skatteflåede borgere i dette land.

Fælles for dem er endvidere, at de vil svække købeevnen, at de vil forhøje erhvervenes vanskeligheder med at konkurrere; det vil særlig ramme de laveste indtægtsgupper. Mange af forslagene er helt nye skatteobjekter. Altså et ihærdigt forsøg fra regeringens side på at finde nye skruer, man kan dreje på fremover, når den kronisk slunkne statskasse skal fyldes op.

Havde der derimod været tale om en skatteomlægning, havde retsforbundet været betydelig mere positivt indstillet, men der er altså ba-

re tale om nye skatter oven på de skatter, vi kender i forvejen.

Lad mig specielt hæfte mig ved giftskatterne. Dem kunne vi godt fristes til at stemme for, men en betingelse ville det da være, at vi også var med til at bestemme, hvad pengene skulle gå til. Vi ville primært foretrække en hævning af den skattefrie bundgrænse. Det ville også være naturligt, når man taler om spiritusafgifter, at en del af proventet herfra skulle bruges til oprettelse af afvænningshjem for alkoholikere. Det ville være naturligt, men det er der ikke tale om, det skal gå direkte i statskassen og for en stor del bruges til erhvervstilskud.

Man må erkende i dette ting, at kun hvis danske varer er bedre og billigere end andre landes varer, vil danskere købe dansk. Lad mig nævne retsforbundets oplæg til denne augustsamling: fuld beskæftigelse igen, hvor vi foreslår, at man overvejer at indføre vejafgift for udenlandske køretøjer, lastbiler og busser, som kommer fra de lande, hvor vore lastvogne og busser må betale en afgift. Det er absolut konkurrenceforvridende, at der er en sådan beskatning på danske køretøjer, medens udenlandske køretøjer kører gratis i Danmark og slider på danske veje. Hvad var mere naturligt, end at de også var med til at betale reparationsomkostningerne?

Jeg skal derefter tage forslagene i kronologisk rækkefølge. Lovforslag nr. L 199 om afgift af benzin går retsforbundet imod. Der er tale om afgifter, som vil fordyre transporten. Det er arbejdsmanden, som skal købe benzin, og som skal køre til og fra sit arbejde, der må betale denne afgift. Vi må tage afstand fra denne og andre afgifter.

Det næste er lovforslag nr. L 200 om afgift af gas- og dieselolie, og de bemærkninger, jeg har gjort om lovforslag nr. L 199, gælder også om lovforslag nr. L 200. Der er stillet to ændringsforslag hertil, ét fra SF, som retsforbundet går imod, og ét fra fremskridtspartiet, som vi agter at stemme for.

Til lovforslag nr. L 202 om afgift af visse detailsalgs pakninger er der stillet 3 ændringsforslag, og vi agter at stemme for alle tre ændringsforslag. Princippet for vor stillingtagen med hensyn til ændringsforslag er, at hvis ændringsforslagene forbedrer disse meget dårlige lovforslag, stemmer vi for dem, hvis de ikke trækker i den rigtige retning, stemmer vi imod. Lovforslag nr. L 202 som helhed vil vi gå imod. Det er en ny afgift, en ny skatteskrue, man

[Alfred Hansen.]

har opfundet. Den vil medføre stor administration, og det kan vi ikke acceptere.

Lovforslag nr. L 203 om charterflyvning er retsforbundet imod. Der er stillet 4 ændringsforslag fra fremskridtspartiet, og disse ændringsforslag agter retsforbundet at stemme for. Også med hensyn til charterflyvning er der tale om en ny afgift, og den skal formodentlig opfylde to formål, nemlig at bringe penge i statskassen og opfylde et håb om, at man kan tvinge danskerne til at blive i Danmark. Jeg synes godt nok, det er en uanstændig opførsel. Folk, der møjsommeligt har tjent deres penge, betalt deres skat, og endelig har fået mulighed for at tage en lille tur til udlandet for at se, hvor slemt eller hvor godt de har det dér, skal nu forhindres i det. Vi må også forudse den konsekvens, at danske rejsebureauer vil forlægge deres kontorer og afrejsesteder til enten Sverige eller Tyskland. Endvidere vil det medføre en forstærkning af den konkurrenceforvridning, som består i, at tyske busser kører i fast fart til Kastrup for at hente eller bringe turister til Kastrup lufthavn, fordi de kan køre gratis på de danske veje, medens danske busser ikke kan køre gratis på tyske veje. Vi må tage afstand fra det. Det er en meget alvorlig sti, man her er slået ind på.

Til lovforslag nr. L 204 er stillet 5 ændringsforslag. Det, der er stillet af fremskridtspartiet, vil retsforbundet stemme imod. De fire ændringsforslag fra socialdemokratiet agter vi at stemme for.

Lovforslag nr. L 205 om registreringsafgift af motorkøretøjer m. v. er vi imod. Dertil er stillet syv ændringsforslag, hvoraf de første seks er fra fremskridtspartiet og det sidste fra socialdemokratiet. Vi agter at stemme for ændringsforslag nr. 1 og 2, stemme imod nr. 3 og 4 og stemme for nr. 5, 6 og 7.

Lovforslag nr. L 206 om afgift på spiritus, som jeg ganske kort har omtalt, vil vi stemme imod. Der er ingen ændringsforslag. Jeg kan som begrundelse lige gentage, at vi gerne havde set en omlægning af skatten, og her ville vi have prioriteret den skattefrie bundgrænse som nr. ét, men det har der altså ikke været tale om, og man skal ikke tro, at man får retsforbundets tilslutning til at stemme for nye afgifter, når ikke vi får lettet på andre steder.

Lovforslag nr. L 207 om oprettelse af et lystfartøjsregister er retsforbundet imod. Vi agter at undlade at stemme for det første ændrings-

forslag fra fremskridtspartiet og stemme for det næste.

Lovforslag nr. L 208, som omhandler ændring af merværdiafgiftsloven, må retsforbundet tage skarp afstand fra. Dertil er stillet 8 ændringsforslag. Vi går imod de første seks ændringsforslag stillet af V, K, CD og kristeligt folkeparti, og vi vil stemme for de to sidste fra fremskridtspartiet og socialdemokratiet.

Momsforhøjelsen er en ekstraskat. Det er en skat, som specielt rammer de mindrebemidlede, og den vil formindske befolkningens købeevne. Samtidig vil den have den samme demoraliserende virkning som de andre afgiftsforhøjelser, nemlig at folk fristes til at forlægge deres indkøb til udlandet, hovedsagelig Tyskland. Endvidere vil den have den demoraliserende virkning, at folk fristes til at smugle, og jeg synes i og for sig, at folketinget på dette område skulle forsøge at trække den anden vej.

Lovforslag nr. L 209, som omhandler ændring af lov om afgift af parfume, toiletmidler m. v., stemmer retsforbundet for.

Lovforslag nr. L 211 om stempelafgift er retsforbundet imod. Der er stillet 6 ændringsforslag. Nr. 1 og 2 fra SF agter retsforbundet at stemme for, ligeså nr. 3 fra fremskridtspartiet, nr. 4 fra fremskridtspartiet stemmer vi imod, og vi er for de to sidste fra socialdemokratiet.

Der er tale om en stempelafgift, og vi mener principielt om stempelafgifter, at de skal være lige præcis så høje, at de dækker de faktiske omkostninger i forbindelse med udfærdigelsen af papirerne. De skal ikke være et skatteobjekt.

Lovforslag nr. L 189 om ændring af merværdiafgiftsloven af hr. Kaj Hansen m. fl. er vi imod. Det tilsigter en protektionistisk virkning, men det er uigennemførligt i praksis, og man må sige til forslagsstillerne, at kun hvis danske varer er bedre og billigere, vil danskere købe dansk. Vi agter at stemme imod dette lovforslag.

Beslutningsforslag nr. B 65 om de særlige sociale kompensationer agter retsforbundet at stemme for, og jeg kunne tilføje: selvfølgelig. Der er stillet et ændringsforslag fra fremskridtspartiet, som vi naturligvis vil stemme imod, da vi går ind for forslaget som helhed.

Thorndahl (FP):

Jeg skal kort gennemgå fremskridtspartiets syn på 3 af regeringens lovforslag. Det er forslaget om afgift af visse detailsalgspakninger,

[Thorndahl.]

forslaget om forhøjelse af tobaksafgifter og forslaget om forhøjelse af spiritusafgifter.

Når vi har fundet det nødvendigt at supplere vor ordførers, hr. Glensgårds, indlæg, er det, fordi der til skatte- og afgiftsudvalgets mange, mange forslag i gennemsnit kun er afsat knap 1 minut. Det er jo helt utroligt i sig selv, da det er den største afgiftsbuket, man nogen sinde har præsenteret befolkningen for, vi har til behandling her i dag.

De tre lovforslag, jeg skal kommentere, vil efter skatteministerens beregninger give et samlet provenu på ca. 920 mill. kr., dog under forudsætning af at forbruget opretholdes. Den samme forudsætning er gjort for samtlige afgiftsforslag, herunder også momsforhøjelsen, og de 7 mia kr., som forbruget efter regeringens beregninger skal reduceres med, er baseret på den forudsætning, at forbruget overhovedet ikke begrænses. Det er i virkeligheden helt fantastisk. Det er jo indlysende, at disse 7 mia kr.s reduktion repræsenterer en vældig mængde varer og tjenesteydelser, som nu fjernes fra forbruget og derfor hverken kan belægges med gamle eller nye afgifter, men tænk, regeringen har i sine økonomiske beregninger sandelig forudsat, at denne vældige forbrugsreduktion, som jo både er sigtet med og konsekvensen af den finanspolitiske stramning, fortsat giver staten afgifts- og momsindtægter. Det er helt absurd. Det reelle provenu kan jo let vise sig at være 1-2 mia kr. mindre end anslået af regeringen.

Såfremt en virksomhed på samme måde og i samme relative størrelsesorden giver myndighederne samme vildledende oplysninger som de vildledende provenuberegninger, skatteministeren har givet folketingset, ville den for virksomheden ansvarlige ifølge disse lovforslag kunne idømmes straf. Det er i og for sig en interessant sammenligning, og der kan kun være én logisk forklaring på forskellen, nemlig at skatteministeren er af den opfattelse, at det er af væsentlig større betydning, at myndighederne får korrekte oplysninger, end at folketingset, der skal vedtage lovene, får korrekte oplysninger.

Om lovforslag nr. L 204 vedrørende tobaksafgifterne skal jeg sige, at vi godt kunne være med til at forhøje tobaksafgifterne, såfremt det skete som led i en økonomisk politik, der virkelig kunne gavne landet, men som det er fremgået af en række indlæg fra fremskridtspartiet,

er vi af den opfattelse – en opfattelse, som vi deler med mange interesseorganisationer og aviser – at vi blot er ved for femtende gang at gentage en forligsfiasco. Vi må derfor stemme nej til lovforslaget.

Vi har dog stillet et enkelt ændringsforslag, der skulle kunne give grossistledet kompensati on for de af lovforslaget forøgede omkostninger.

Endelig skal jeg oplyse, at vi kan stemme for ministerens 4 ændringsforslag.

De samme betragtninger gør sig gældende for lovforslag nr. L 206 om forhøjelse af spiritusafgifterne, idet der altså her også kan være det problem, at grænsehandelen vil blive yderligere belastet. Endvidere er der tegn på, at man ud fra rent provenumæssige betragtninger ikke får tilstrækkeligt ud af at hæve afgifterne, fordi priselasticiteten især for snaps viser, at det samlede provenu vil kunne blive reduceret som følge af en afgiftsforhøjelse.

Med hensyn til lovforslag nr. L 202 om afgiften på visse detailsalgspakninger må vi sige, at det formentlig er det lovforslag, som burde præmieres som det dårligst gennemtænkte og dårligst forberedte. Vi kan ikke stemme for lovforslaget og ej heller for de to ændringsforslag, ministeren har stillet dertil. Forslaget vil i flæng øge arbejdsløsheden, for grænsedragningen mellem afgiftsfri og afgiftsbelagt emballage er vilkårlig og uklar, og det skyldes, at forslaget fremtræder som en sammenrodet blanding af miljøpolitik og afgiftspolitik.

Vil man gennemføre et forøget genbrug – og det vil fremskridtspartiet godt være med til – må det ske i samarbejde med de berørte erhvervsvirksomheder, et samarbejde, som på glasområdet allerede er begyndt. Der er allerede nedsat et arbejdsudvalg, en glasarbejdsgruppe, under miljøstyrelsen, som arbejder med disse problemer. Den vil først være færdig med sit arbejde i løbet af efteråret, men dette arbejde kunne man ikke engang vente på.

Vi vil som sagt gerne medvirke til forøget genbrug, men der er ingen tvivl om, at såfremt dette kræver lovgivning, må det ske gennem miljøministeriet og i samarbejde med de berørte erhverv. Det mindste, man kunne have gjort med dette lovforslag, var i hvert fald at have givet erhvervene en passende frist, sådan at de kunne omstille sig fra engangsemballage til genbrugsemballage, men det ville man heller ikke.

Vi har i skatte- og afgiftsudvalget spurgt

[Thorndahl.]

ministeren, om man ikke kunne overveje at udskyde ikrafttrædelsen et halvt til et helt år, således at virksomhederne fik mulighed for at foretage denne omlægning, og således at man undgik afskedigelser. Ministeren svarede klart, at såvel provenumæssige som afgiftstekniske grunde taler imod at udskyde ikraftsættelsen af afgiftsloven. Der var ingen slinger i valsen dér denne gang, men jeg kan forstå på socialdemokratiets ordfører, hr. Camre, at man i socialdemokratiet alligevel vil overveje en rimelig overgangsordning, og det er da altid noget.

Nu skal afgiftsbuketten jo ses i sammenhæng med regeringens beskæftigelsesplan. Når man fra arbejdsgiverside og arbejdstagerside i de berørte virksomheder får fastslået, at dette lovforslags gennemførelse vil medføre en tilfældig lukning af mange arbejdspladser i et betydeligt omfang, ja, så fremgår kvaliteten af regeringens beskæftigelsesplan meget klart i al sin nøgenhed. Over for de familier, som vil blive berørt af disse afgifter, og som vil blive kastet ud i arbejdsløshed, har man et hånligt skuldertræk tilovers.

Ove Jensen (FP):

Selv om Danmark i forvejen har verdensrekord i bilbeskatning, kommer regeringen nu med 3 lovforslag, der går ud på at kræve 1 mia kr. mere ind i registreringsafgifter og afgifter af benzin og olie.

Bilen er for de allerfleste mennesker et nødvendigt redskab i hverdagen, for at de kan passe deres arbejde, og den voldsomme fordyrelse, der her er tale om, vil naturligvis blive væltet over på priser og lønninger. Det vil gøre os endnu mindre konkurrencedygtige over for udlandet, end vi er i forvejen, og dermed også skabe mere arbejdsløshed.

Forslagene betyder også, at det bliver en endnu dårligere forretning for den flittige og arbejdsomme at køre store afstande for at passe sit arbejde, og derfor vil forslagene også medføre, at virksomheder, der ikke er centralt beliggende, vil få store besværligheder med at skaffe den fornødne arbejdskraft.

Forslaget om en forhøjelse af benzinafgiften på 20 øre plus momsforhøjelse vil betyde en prisstigning på over 30 øre pr. l benzin. Det medfører, at benzinen i den nærmeste fremtid vil komme over 3 kr. pr. l, og da de allerfleste tælleværker på benzinstanderne kun

kan indstilles til 2,99 kr., skal der udskiftes mellem 2.000 og 3.000 benzinstandere, en ekstra udgift på over 100 mill. kr. til ingen verdens nytte.

Lovforslag nr. L 205 vedrørende forhøjelse af registreringsafgiften er i allerhøjeste grad konkurrenceforvridende, idet bestemte biltyper vil blive totalt usælgelige, hvis forslaget gennemføres, og det vil for forhandlerne af disse biltyper medføre, at de må afskedige størstedelen af deres personale og eventuelt lukke virksomheden.

Skatteministeren har specielt rettet skytset mod varevognene. F. eks. vil en bestemt type stige fra 54.000 kr. til 87.000 kr., en afgiftstigning på 33.000 kr., og heri er endda ikke medregnet momsstigningen. Varevognene vil, efter hvad der er oplyst, i flere tilfælde blive dyrere end den samme model som personvogn.

Det tyder ikke på, at skatte- og afgiftsministerens forslag er særlig godt gennemtænkt, og derfor er det også uforsvarligt at haste disse ting igennem folketinget.

Med lovforslag nr. L 200 om afgift af gas- og dieselolie er der indført et nyt afgiftsområde, som så kan forventes forhøjet, hver gang der skal laves ny kriselovgivning, og det varer sikkert ikke længe, før vi har den næste krise.

Også dette forslag er konkurrenceforvridende og vil medføre diskriminering mellem forskellige erhvervsdrivende. F. eks. skal store virksomheder fritages for den del af afgiften, der overstiger 100.000 kr. Hvorfor skal nu specielt de store virksomheder have en fordel?

Til dette lovforslag har vi stillet et ændringsforslag om, at godtgørelse ikke ydes til offentlige virksomheder. Begrundelsen er, at man bør undgå prisforvridning i konkurrencen mellem DSB og private vognmænd.

Til lovforslag nr. L 205 om forhøjelse af registreringsafgifterne har vi stillet ændringsforslag om mindre forhøjelse af registreringsafgiften for motorcykler. Som regeringsforslaget er udformet, skulle prisen på motorcykler stige 5 gange så meget som på de fleste biler, hvilket er helt urimeligt.

Vi har også stillet ændringsforslag om, at den af regeringen ønskede forhøjelse af afgifterne på varevogne under 2 t halveres. Endvidere har vi stillet ændringsforslag om, at loven først skal træde i kraft den 3. oktober, således at branchen får en rimelig tid til at forberede sig på prisforhøjelserne, og således

[Ove Jensen.]

at de planlagte afgiftsforhøjelser og registreringsafgifter og moms kan træde i kraft samtidig.

Vi foreslår dernæst at ophæve stk. 2 i § 3, der går ud på, at forslaget har tilbagevirkende kraft fra den 23. august, hvilket også er ganske urimeligt, i betragtning af at lovforslaget ikke endnu er vedtaget.

Endelig foreslår vi nogle mere hensigtsmæssige overgangsregler for de store varevogne, således at de vogne, der er købt af en dansk virksomhed på bindende kontrakt indgået før denne lovs ikrafttræden, under alle omstændigheder kan sælges efter de gamle regler med en stykafgift.

På fremskridtspartiets vegne skal jeg anbefale de her omtalte ændringsforslag til vedtagelse. De vil i hvert fald gøre skatte- og afgiftsministerens forslag mindre skadelige.

Om alle 3 lovforslag gælder, at de vil medføre stigende omkostninger og dermed mere arbejdsløshed, og da fremskridtspartiet ikke ønsker at medvirke til at skabe mere arbejdsløshed, vil vi naturligvis stemme imod lovforslagene ved tredje behandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om lovforslag nr. L 211 om forhøjelser af stempelafgiften. Stempeloven og stempelafgifterne er jo blevet et godt skatteobjekt, og nu kommer man altså med et nyt forsøg, fordi man mangler nogle penge i statskassen, nu skal afgiften for skøderne altså stige fra 1,2 pct. til 1,5 pct. og for ejerlejlighedernes vedkommende skal de stige helt op til 3,5 pct.

Baggrunden for dette lovforslag kan man læse i et bilag fra skatte- og afgiftsministeren, hvori det siges, at grunden til, at specielt ejerlejligheder skal belægges med denne ekstraordinært høje afgift, er, at man vil inddrage nogle af de meget betydelige fortjenester, der er på salg af ejerlejligheder.

Så kan man spørge, hvem det egentlig er, der kommer til at betale denne afgift. Det er jo helt klart – og det fremgår også tydeligt af de svar, vi har fået – at det er køberen, der kommer til at betale denne afgift. Den mand, som måske har tjent de penge, som er omtalt i bilaget, slipper, for han lægger nemlig bare afgiften oven på prisen. Men det er ikke engang kun ved første salg, man skal betale den forhøjede afgift; den skal betales, hver ene-

ste gang man sælger en ejerlejlighed, og det vil sige, at de mennesker, som har dårligst råd til at købe fast ejendom, skal betale den største afgift.

Vi har fået nogle svar fra ministeren om, hvad det vil betyde for priserne på forskellige typer af fast ejendom. For den almenyttige del af vores boligsektor, som socialdemokratiet ellers plejer at komme til folketinget og bede om øgede tilskud til snart hver tredje måned, betyder de afgifter, der er lavet fra august 1976 til nu, for en 80 m² almenyttig lejlighed en stigning i anskaffelsesprisen på 4.077 kr. For en ejerlejlighed til 300.000 kr. betyder det en prisstigning på 10.260 kr. Og for et parcelhus til 450.000 kr. skal man nu af med 6.390 kr. mere.

Jeg tror nok, man enten skal være skatte- og afgiftsminister eller også skal være indoktrineret godt i ministeriet, hvis man kan give udvalget det svar, at det ikke har nogen inflationsskabende effekt, at priserne på fast ejendom stiger. Det virker på mig, som om de forskellige ministerier overhovedet ikke taler sammen om konsekvenserne af de forslag, som de vil have folketinget til at vedtage.

For bare at tage ejendomssiden: det er ikke kun lovforslag nr. L 211, som berører priserne på fast ejendom, men lige så meget lovforslag nr. L 208 om en forhøjelse af momsen. I skatte- og afgiftsudvalget har vi haft besøg af en ganske almindelig mand, der byggede et parcelhus. Han fortalte, at de samlede virkninger for hans vedkommende betød, at det hus, han var gået i gang med for 6 måneder siden, nu ville koste 30.000 kr. mere end den dag, han gik i gang med det. Vi kender jo alle sammen situationen fra 1973 og fra 1975 med alle de sorte huse, der stod tomme, og som vi skulle ud og lave redningsaktioner for. Og så får vi altså oven i købet et svar, som siger, at lovgivningen ingen beskæftigelsesmæssige konsekvenser har. Ja, jeg kan overhovedet ikke forstå, hvordan skatte- og afgiftsministeriet, skatte- og afgiftsministeren, boligministeriet eller deres embedsmænd kan tillade sig at skrive sådan et svar. Man kan gå ned og spørge en murer eller en snedker eller en tømrer ude på gaden, og de vil alle sammen vide, at hvis prisen på fast ejendom stiger med så astronomiske tal, vil det også betyde noget for beskæftigelsen.

Men her sker der altså det, at man i skatte- og afgiftsudvalget sørger for, at en hel masse

[Kirsten Jacobsen.]

bygningshåndværkere bliver arbejdsløse, hvor- efter man oppe i boligudvalget siger, at når vi nu har gjort dem arbejdsløse ved hjælp af skatte- og afgiftsforslag, må vi her have nogle beskæftigelsesfremmende isoleringsarbejder og sørge for at få dem sat i arbejde igen. Det er det tydeligste skoleeksempel på, at man både vil blæse og have mel i munden på én gang.

Det er nøjagtigt det samme, der gør sig gældende, når socialdemokratiet og de andre augustforligspartier har sagt, at man vil se på de store værdistigninger på jord og fast ejendom. Vi har fået det mest interessante svar overhovedet fra skatte- og afgiftsministeriet, og det går ud på, at når momsen stiger med 3 pct. – og det er kun momsforslaget, stempelafgifterne er slet ikke taget med – så udløser det værdistigninger på eksisterende fast ejendom på 10 mia. kr. Men det er man ligeglad med, det gør ikke noget. Så bliver der måske engang, når man får et socialistisk flertal, nogle flere værdistigninger at indregne, på trods af at de værdistigninger ene og alene stammer fra nogle afgifter, som ministeriet har pålagt dem. Man kan også undre sig over, at venstre vil foreslå, at der skal lægges 5 pct. på momsen, for det vil betyde værdistigninger på ikke 10 mia kr., men 15 mia kr.

Det er bare nogle få eksempler på, hvor tåbelige disse forslag er, og hvor meget de trækker i hver sin retning. De penge, man vil give ud i det ene udvalg, skal gives ud, fordi man i et andet udvalg har sørget for, at nogle mennesker er blevet arbejdsløse.

For dog at gøre dette lovforslag så lidt skadeligt som muligt har fremskridtspartiet stillet ændringsforslag om, at man ikke skal diskriminere folk, der bor i ejerlejligheder, når man lovgivningsmæssigt har erkendt, at ejerlejligheder eksisterer, og derfor foreslår vi, at der skal være den samme afgift. Hvis det ikke bliver vedtaget, vil vi stemme for SFs ændringsforslag, som går ud på, at det dog kun er første gang, der skal betales den forhøjede afgift.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Indledningsvis skal jeg sige, at jeg ikke agter at kommentere de fire indlæg fra fremskridtspartiet; de var fejlagtige, fordrejede og fulde af forkerte vurderinger og danner derfor ikke grundlag for noget som helst at diskutere på.

Man kan ikke forvente, at en afgiftsbuket af

denne størrelse og sammensætning just skulle få et hurraråb ved andenbehandlingen. Man kan vel heller ikke påstå, at det er det, der har været givet udtryk for af de enkelte ordførere. Men jeg synes alligevel, at jeg kunne spore en positiv vilje til at medvirke til at tilvejebringe et provenu af den størrelsesorden, som regeringen har foreslået. Hvis man lytter ganske nøje efter modtagelsen af de enkelte forslag, kan man også nok lytte sig frem til, at provenuet bliver tilvejebragt så nogenlunde på den måde, som regeringen har foreslået det.

Det interessante ved en række af disse forslag er jo, at de ikke alene har fiskale motiver – de har altså ikke alene til formål at få nogle flere penge i statskassen – men også for en række forslags vedkommende har andre motiver. Det gælder eksempelvis de to første lovforslag, som er til behandling her, nemlig lovforslag nr. L 199 og nr. L 200 om afgift af benzin og afgift af gas- og dieselolie, som ud over det fiskale sigte har et klart energipolitisk sigte.

Det gælder ikke mindre lovforslag nr. L 202 om afgift af visse detailsalgspakninger, at det ud over det fiskale har et ganske klart miljømæssigt sigte.

Hertil har jeg stillet to ændringsforslag, som har fået en del tilslutning, det ene om, at øldåserne inddrages under afgiftspålægget. Når hr. Bernhard Baunsgaard og andre udtrykker manglende forståelse for, at dette ikke var med allerede i første omgang, kan jeg gøre opmærksom på, at det naturligvis havde en forklaring. Øldåsernes salgsomfang er defineret ved en aftale blandt producenterne, og det indgik ikke i forudsætningerne for den aftale, at de pågældende emballager skulle belægges med en afgift. Vi har nu overvejet spørgsmålet og talt med en række af producenterne, og det er derfor, ændringsforslaget kommer, men det er ikke rigtigt at fremstille det her fra talerstolen, som om vi ikke skulle have gjort os overvejelser i forbindelse med netop den form for emballage; det har vi gjort, og det ved udvalget ganske udmærket at vi har gjort.

Det andet ændringsforslag tilsigter naturligvis, at der ikke skal være forskel i afgiftsbelæggelsen, alt efter hvad emballagens art er, om det er glasemballage, eller om det f. eks. er plasticemballage, og derfor er de to skalaer slået sammen.

Jeg vil godt ved denne lejlighed sige, at jeg er fuldt opmærksom på, at denne sammenslåning af de to skalaer kan give visse producen-

[Ministeren for skatter og afgifter.]

ter visse vanskeligheder, og derfor har jeg allerede sagt til udvalget i et skriftligt svar, som kommer til udvalget meget snart, at jeg er parat til at overveje, hvorledes vi f. eks., som hr. Bernhard Baunsgaard var inde på det, ved en senere ikrafttræden af lovforslaget kan imødekomme de synspunkter, der ligger her. Jeg håber, at udvalget vil tage mod den udstrakte hånd, der ligger i dette synspunkt.

Lovforslag nr. L 203 om afgift af charterflyvninger er ganske klart vendt mod en importtæring udgift og har derudover altså et andet motiv end det fiskale. Det samme er i et vist omfang tilfældet for tobaksafgifterne, selv om jeg må erkende, at de fiskale hensyn her vejer tungt, ligesom det er tilfældet for afgiften på spiritus. Der skal man dog være opmærksom på sondringen mellem udenlandsk spiritus og dansk produceret spiritus, således at de danske interesser og beskæftigelsesmæssige interesser ikke i så stort omfang bliver berørt af forslaget om afgift af spiritus.

Lovforslag nr. L 205 om ændring af registreringsafgiften på motorkøretøjer har mange formål i sig ud over det fiskale. Der er både tale om meget importtunge enheder, og derudover skal man være opmærksom på, at skalaen er foreslået gjort progressiv, således at de mindre vogne i hvert fald før devalueringen praktisk taget ikke fik nogen stigning; de er ofte de mere benzinøkonomiske, hvorimod de større vogne fik en større stigning, og de er ofte mindre benzinøkonomiske. Det er ganske mærkeligt at høre kommentaren hertil fra visse såkaldt progressive socialistiske partier, selv om det nærmest er i indbyrdes modstrid at bruge de to ord ved siden af hinanden, når man ser, hvorledes modtagelsen har været fra en række af de partier, som man egentlig troede skulle kunne se både importsynspunktet og det benzinøkonomiske eller energioekonomiske synspunkt i forbindelse med dette lovforslag, altså at det ikke er kommet stærkere til kende.

Lovforslag nr. L 207 om oprettelse af et lystfartøjsregister giver sig selv uden videre.

Lovforslag nr. L 208 om forhøjelse af momsen er i henseende til størrelsesorden det største af de forslag, der foreligger. Jeg skal blot på indeværende tidspunkt sige, som det er tilkendegivet, at regeringen ikke mener, det på nogen måde er forsvarligt at gå op med en højere

procent end her foreslået, ikke mindst set i lyset af devalueringen her i weekenden.

Men jeg vil også godt tilkendegive, at vi er åbne over for en forhandling om fordelingen af kompensationen i forbindelse med forslaget. En række partier har tilkendegivet synspunkter om, at man i kompensationen ønskede inddraget overvejelser om tilskud til pensionister, børnetilskud, ungdomsydelser osv., og jeg kan sige ved denne lejlighed, at regeringen er parat til at kombinere disse synspunkter, hvor vi på den ene side har varetilskud som foreslået her og på den anden side har en række mere traditionelle sociale kompensationer. Vi er klar til at overveje en kombination af disse synspunkter inden for det provenu, der er angivet i lovforslaget.

Forslaget om ændringen af lov om afgift af parfume og toiletmidler, lovforslag nr. L 209, er af teknisk karakter.

Derefter skal jeg omtale forslag til lov om ændring af loven om stempelafgift, lovforslag nr. L 211. Her skal jeg alene gøre et par bemærkninger om det særlige forslag vedrørende ejerlejligheder og sige noget direkte til hr. Ole Olsen, for det har hidtil været sådan, at en saglig bemærkning herfra gør et indtryk på hr. Ole Olsen, og jeg har i og for sig forhåbninger om, at det også er tilfældet denne gang.

Jeg har i udvalget og andre steder redegjort for, at vi havde foretrukket den konstruktion, som hr. Ole Olsen nævnte, nemlig en stempelafgift af en vis størrelse på førstegangssalg. Men jeg har også redegjort for i udvalget, at det ikke kan lade sig gøre dels af juridiske årsager, nemlig problemer omkring tinglysningskontorerne, som man dog måske kunne overvinde, dels – og her kommer det afgørende – af en anden grund. Hr. Ole Olsen bryder sig næppe om at blive til grin blandt en række af de folk, der excellerer i udstykning af ejerlejligheder ved sit ændringsforslag. Men det er præcis, hvad hr. Ole Olsen og SF vil blive, hvis man fastholder forslaget. Hvis man opererer med en særlig stempelafgift ved første salg, ved jeg ikke, hvordan man vil undgå et stråmandssalg første gang til en eller anden fiktiv lavere pris og derefter få den høje pris i andet, tredje eller fjerde led. Jeg synes ikke hr. Ole Olsen, med den indsats han i øvrigt har gjort i folketinget, skulle lægge ryg til at lave et lovforslag, som, hvis det blev gennemført, gjorde hr. Ole Olsen, hans parti og andre, som måtte støtte det, mere eller mindre til grin. Det er år-

[Ministeren for skatter og afgifter.]

sagen til, at vi ikke kan støtte dette ændringsforslag og det synspunkt. hr. Ole Olsen nævner her.

Jeg har hermed indirekte gjort bemærkninger til kommunisternes forslag om en midlertidig ophævelse af afgiften for danske varer, og jeg har også kommenteret forslaget til folketingsbeslutning fra hr. Bernhard Baunsgaard om de særlige sociale kompensationer, idet jeg har tilkendegivet en imødekommenhed til, inden for det kompensationsbeløb, der er afsat, at tilgodese de synspunkter, som hr. Bernhard Baunsgaard har fremført.

Glensgård (FP):

Skatteministeren ønskede ikke at kommentere fremskridtspartiets indlæg, idet ministeren sagde, at de oplysninger, fremskridtspartiet havde fremført, var fejlagtige, forkerte og fordrejede. Skatteministeren har over for folketingets skatte- og afgiftsudvalg eksempelvis bekræftet, at en charterafgift vil medføre en nedgang i antallet af afgang fra Kastrup og Billund. Dermed bekræfter skatteministeren også, at det provenu, som skatteministeren selv har beregnet en sådan charterafgift ville indbringe, ikke holder stik. Men jeg forstår godt, at skatteministeren ikke agter at kommentere fremskridtspartiets bemærkninger, for det ville jo i den grad være et stripteasenummer for skatteministeren at kommentere oplysninger, som skatte- og afgiftsministeriet selv har afgivet, og som fuldt bekræfter, at de lovforslag, som er fremsat af skatte- og afgiftsministeren, ikke er gennemarbejdede.

Jeg havde lyst til at tage hul på en lang række problemer, men da jeg forstår, skatteministeren ikke agter at diskutere med os, er det nok håbløst. En del af de lovforslag, som skatteministeren har fremsat, medfører virksomhedslukninger nu og her. Det er klart, det har en socialdemokratisk minister lov til at fremsætte forslag om, men det er dog urimeligt at hævde, at disse forslag skulle være fremsat for at øge beskæftigelsen, når de rent faktisk medfører virksomhedslukninger. Jeg synes, skatte- og afgiftsministeren skylder folketinget at meddele, at han bekræfter over for folketingets skatte- og afgiftsudvalg, at det er de faktiske realiteter med hensyn til de lovforslag, regeringen har fremsat.

Vi skal nu tilbage til udvalgsarbejdet, og jeg håber, at vi får et reelt udvalgsarbejde, dvs. at

vi ikke kun får disse flabede svar fra ministeriet. Ja, ministeren lagde selvfølgelig tendensen frem igen her under denne andenbehandling af afgiftsforslagene, men jeg håber dog, at det i hvert tilfælde ikke skal lykkes for regeringen at få tripelpartierne til at acceptere disse forslag uden en reel behandling i folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Vi vil godt under denne behandling tage fat i ministeren på et enkelt punkt, nemlig forslaget om detailsalgspakninger, idet ministeren jo ganske givet ikke er klar over, at en gennemførelse af dette forslag vil medføre øget arbejdsløshed. Men det punkt vil min partifælle hr. Thorndahl tage fat i om et øjeblik.

Jeg skal kun gøre en enkelt bemærkning til sidst til skatteministeren, og det er, at endog ikke to ganske konkrete spørgsmål omkring lystfartøjsforslaget ønsker ministeren at besvare. Jeg skal derfor gentage dem, hvis ministeren skulle have været uopmærksom, jeg havde nær sagt som sædvanlig. Spørgsmålene lyder således:

Kan ministeren bekræfte, at regeringen agter at fjerne 80 mill. kr. fra lystfartøjssejerner i de kommende tre år?

Vil ministeren fortælle os, hvorledes han agter at indføre en vurdering af lystfartøjerne? Hvis ministeren ikke kan bekræfte dette, må det i hvert tilfælde være helt klart for tripelpartierne, at man ikke kan gå ind i en saglig drøftelse med regeringen af lystfartøjsafgiftsforslaget.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg må bede om ministerens kommentar til det forhold, jeg trak frem, nemlig at alle landets detailhandlere i morgen vil blive omfattet af den nye lov om prismærkning, og at vi så på et eller andet tidspunkt, om nogle dage måske, vedtager ændringerne til momsloven, hvorefter ikrafttrædelse af den nye prismærkningslov bliver udskudt til den 1. januar 1978, således at de altså i en uges tid skal gå og lave prisskiltninger for at pille det hele ned igen. Jeg kan godt forstå, hvis ministeren gerne vil overhøre denne problemstilling, men jeg vil meget gerne høre, hvad ministeren har tænkt sig at gøre ved det.

Ole Olsen (SF):

Blot nogle bemærkninger vedrørende stempelemærker for ejerlejligheder. Vi har jo trukket problemerne frem i udvalget, og det glæder mig, at ministeren nu erkender, at det rent

[Ole Olsen.]

tinglysningsmæssigt nok kan klares. Jeg tror dog også, spørgsmålet om omgåelse kan klares. Vi kan faktisk straffe stråmandsvirksomhed her i landet, og vi må ikke glemme, at man skal ned på en meget, meget lav fikтив salgspris, før operationen overhovedet kan betale sig, for der skal altså betales en ekstra omgang stempelmærker. Men det er da et spørgsmål, vi kan tage op i udvalget, og jeg håber, at vi kan få ministeren overbevist, således at ministeren simpelt hen overtager ændringsforslaget til tredje behandling, hvis det skulle blive forkastet nu.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal bare takke ministeren for skatter og afgifter for den venlige måde, han behandlede vort forslag om kompensationen på. Det er jeg meget glad for, og jeg er også meget glad for den imødekommenhed, der var med hensyn til at drøfte ikrafttrædelsestidspunktet for afgiften på detailpakninger, på emballagen.

Endelig var der bemærkningen om, hvorvidt der var grund til at gøre ophævelser over, at man ikke fra regeringens side havde lagt afgift på øldåser i det oprindelige forslag, men først skulle have det gennemdrøftet i udvalget. Der vil jeg gerne sige, at man ikke må gøre dette til en fuldstændig absurd ting ikke at drøfte det, og jeg synes, det er en helt forkert beslutning, regeringen kom til i første omgang. Vi er vel enige om, at øldåser er det, der sviner mest til i naturen, det, der er farligst. Og det drejer sig ikke om et lillebitte antal øldåser, det drejer sig om 42 millioner øldåser her i 1977. Det har skam betydning.

Thorndahl (FP):

Jeg er da meget glad for, at skatteministeren her i tinget på en så udmærket måde har bekræftet den karakteristisk, hr. Glensgård gav. Jeg konstaterer videre, at skatteministeren vedrørende de provenubetragtninger om de 7 mia kr., jeg har gjort gældende, hævder – og det var jo en generel karakteristisk – at det er baseret på forkerte vurderinger og var fejlagtige slutninger. Nå ja, men det må jo så betyde, at den forbrugsbegrænsning på 7 mia kr., som regeringen ønsker gennemført, ingen forbrugsbegrænsende virkninger har. Man indregner åbenbart afgiftsprovenuet for de 7 mia kr. to gange, og det er vistnok nationaløkonomi for videre-

komne. Men det er åbenbart tilstrækkeligt til at blive skatteminister.

Med hensyn til lovforslag nr. L 202 om afgift på detailsalgspakninger, som jo altså også blev affærdiget som fejlagtige og forkerte, vil jeg lige sige, at vi jo i skatte- og afgiftsudvalget i går har modtaget telex fra Most- og Juiceindustriforeningen, der har konstateret, at en omlægning fra engangsemballage til genbrugsemballage for deres vedkommende i alt vil koste 27 mill. kr.; det er et stort beløb i forhold til provenuet på de 100 mill. kr.

Med hensyn til den arbejdsløshed, som vil blive forvoldt inden for det område, som emballageafgiften rammer, vil jeg, da det nu også blev karakteriseret som fejlagtigt og forkert, henvise til den skrivelse, som vi har modtaget fra Jyllands Papirværk, hvor man på et samarbejdsudvalgsmøde har diskuteret problemet. Jeg skal citere den sidste del af en henvendelse til skatte- og afgiftsudvalget fra samarbejdsudvalget fra Jyllands Papirværk:

»Vi må henstille direkte til udvalget personligt og gennem vore respektive organisationer, at man opgiver denne afgift som foreslået, idet den efter vor opfattelse allerede på kort sigt vil gribe ind på så mange sider af produktion, distribution og forbrugerproblematik, at vi vanskeligt kan forestille os, at forslaget er velovervejnet. Vi er naturligvis indstillede på at yde vort bidrag til at bringe landets økonomi på fode igen, men bed os ikke om en indsats, der forlanger vor arbejdsplads, men søg i stedet muligheder, der giver en mere retfærdig fordeling af byrderne.«

Det er den slags henvendelser, som skatteministeren med sin sædvanlige facon karakteriserer som ukorrekte og fejlagtige.

Glistrup (FP):

Skatteministeren er en mand tyndet af mange bekymringer. Vi skal derfor venligst lade være med at fordybe os i hans særdeles ukorrekte parlamentariske afvisning af at beskæftige sig med de indvendinger, der kommer fra det største oppositionsparti og fra det eneste parti, som har levet op til, at når vi har en sådan stak forslag, som vi behandler her, trænger de til en indgående saglig analyse og gennemdrøftelse af detaljerne, både i betænkninger og i tale fra folketingets talerstol. Tværtimod skal vi lette skatteministeren for en enkelt af de bekymringer, som han gjorde sig i sin tale heroppe.

[Glistrup.]

Han var så skrækkelig urolig for, at en ejerlejlighedsudstykker, hvis man fulgte forslaget om, at der ved senere ejerlejlighedssalg kun skulle være 1.5 pct. stempelafgift, først ville sælge en ejerlejlighed, som han nu havde, der var 200.000 kr. værd, til en stråmand for måske 30.000 kr., hvorefter stråmanden kunne videresælge den for 200.000 kr. og nøjes med de 1½ pct. i afgift ved salget for de 200.000 kr., mens man kun havde betalt den høje afgift ved salget for de 30.000 kr.

Skatteministeren skulle ærlig talt være vældig glad, hvis sådan noget skete, for for det første ville ejendomsudstykkeren ved det første salg blive indkomstbeskattet ud fra en værdi på 200.000 kr., nemlig værdien i handel og vandel, i stedet for den solgte værdi på 30.000 kr. Stråmanden, der købte, ville blive gavebeskattet, fordi han havde modtaget en gave på 170.000 kr. Og alt i alt ville der opnås omkostninger og stempler for det, der skulle ske over to handlere, så i den henseende skal skatteministeren altså ikke gøre sig bekymringer. Mellem de mange ting, som vi forhåbentlig får skatteministeren med til nu i den kommende behandling, må i hvert tilfælde være den situation, hvor der er allerallermindst råd til at belaste med øgede stempler i hele ejendomshandelen, nemlig når der sælges mellem to unge familier, for det er jo det, der først og fremmest er tale om med ejerlejligheder. Det bliver den gruppe, der sidder i små kår, der er på sit første trin ind på ejendomsmarkedet, som skatteministeren fremfor nogen andre vil ramme med sin særskat på 3½ pct., for det er dem, som det store antal af ejerlejlighedssalg i det kommende år vil komme til at dække, ikke første-gangsudstykningerne. Ejerlejlighederne vil formentlig være omsat, skal vi sige med en fart, hvor man typisk kun ejer en ejerlejlighed 4-5 år, så har man sparet sammen til - og fået familieførøgelse - at kunne få et parcelhus, og derfor er det aldeles urimeligt at lægge en særlig høj afgift på den type salg. Man kan sige, at lægger man den på andre områder, må den fordele sig, fordi man typisk ejer et parcelhus måske i 30-40 år, og at man så skal betale en engangsafgift af en vis størrelse, det kan man diskutere. Vi mener ikke, man skal gøre det, men det er i hvert fald aldeles urimeligt at lægge afgift på den socialt allervanskeligst stillede gruppe og derefter sige, at det skal for-

deles ud over den korte periode, man typisk ejer en ejerlejlighed i. Jeg håber, at jeg har været med til at give skatteministeren et lidt større lyssyn på tilværelsen med disse venligt mente ord til ham.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg forstår, at det særlig karakteristiske for hr. Glistrup, når han så varmt taler om de socialt dårligt stillede, er synspunktet om 1) at være imod en lystbådeafgift, som jo er et særligt problem naturligvis for den gruppe, hr. Glistrup taler om, og 2) at være for ejerlejlighederne. Mere skal jeg ikke sige om det.

Så til hr. Ellemann-Jensen, som rejser helt klart og fornuftigt - det har vist også været tilfældet i dagspressen i dag - spørgsmålet om konfrontationen mellem momsforslaget og lovforslaget om mærkning og skiltning med pris, og gør opmærksom på, at der er et problem i forbindelse med ikrafttrædelsen af loven om mærkning og skiltning set i forhold til, at vi nu ikke får gennemført momsloven den 29. august, således som oprindelig forudsat.

Dette er ikke et problem alene for momsloven. Jeg vil godt sige her fra talerstolen, at det også er et problem for en række andre afgiftslove, at de ikke får den ikrafttræden, som oprindelig var forudsat, og jeg håber meget på, at vi kan få en afklaring, således at man ude omkring i erhvervslivet og blandt kunderne kan vide, hvad det er for afgiftssatser, man har at rette sig efter. Men det specielle problem, hr. Ellemann-Jensen rejser, lader sig løse på en teknisk måde, og vi er, lige så snart vi blev opmærksomme på problemet, gået i gang med at udarbejde et ændringsforslag, som efter min opfattelse vil løse problemet; det vil jeg tilstille folketingets skatte- og afgiftsudvalg allerede i eftermiddag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om afgift af gas- og dieselolie.

§§ 1-8
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 142 stemmer mod 17.

§§ 9 og 10
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 87 stemmer mod 64; 8 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 11-31
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om afgift af visse detailsalgspakninger.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges med 133 stemmer mod 24; 6 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2
vedtoges med 82 stemmer mod 70; 11 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 2 i den ændrede affattelse og §§ 3-23
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 blev, efter at der ved en på sædvanlig måde foretaget afstemning var afgivet 76 stemmer for det og 76 imod det, medens 11 medlemmer hverken stemte for eller imod, ved et på grund af stemmeligheden foretaget navneopråb, som nedenstående liste viser, vedtaget med 78 stemmer mod 76; 11 medlemmer stemte hverken for eller imod; 14 medlemmer var fraværende.

Ja:

Keld Andersen (KF), Pilgaard Andersen (FP), Svend Andersen (Rosk. a.) (FP), Yvonne Herløv Andersen (CD), Arentoft (FP), Arne Bjerregaard (KrF), Bollmann (CD), Burgdorf (KF), Chr. Christensen (KrF), Hjortlund Christensen (DR), Ib Christensen (DR), Christophersen (V), Dohrmann (FP), Ellemann-Jensen (V), Erlendsson (FP), Glensgård (FP), Glistrup (FP), Annelise Gotfredsen (KF), Grove (KF), Hagen Hagesen (KF), Halvgaard (FP), Alfred Hansen (DR), H. C. Hansen (FP), Ivar Hansen (V), Karen Thurøe Hansen (KF), Poul Hartling (V), Alice Hedegaard (DR), Holm (V), Holmberg (V), Honoré (KrF), Svend Erik Hovmand (V), Bertel Haarder (V), Kirsten Jacobsen (FP), Erhard Jakobsen (CD), Mimi Jakobsen (CD), Jens Peter Jensen (V), Karlskov Jensen (V), Ove Jensen (FP), Uwe Jensen (FP) (Ribe a.), Jørgen Junior (FP), Askjær Jørgensen (FP), Kjelgaard (KF), Kjærulff-Schmidt (FP), Kofoed (V), Inge Krogh (KrF), Langsted (CD), Lawaetz (FP), Nathalie Lind (V), Lindinger (CD), Lowzow (KF), Maisted (FP), Melchior (CD), Mølgaard (DR), Børge Møller (FP), Gerda Møller (KF), Grethe Fenger Møller (KF), Jens Møller (KrF), Nauerby (FP), Brøndlund Nielsen (V), Ninn-Hansen (KF), Nyborg (FP), Aksel Pedersen (V), Inger Stilling Pedersen (KrF), Johan Philipsen (V), Poul Schlüter (KF), Ernst Schmidt (FP), Jes Schmidt (CD), Palle Simonsen (KF), Lis Starcke (DR), Stetter (KF), Tange (FP), Tang Sørensen (FP), Thorndahl (FP), Henrik Toft (V), Voigt (FP), John Winther (KF), Wissing (FP), Kristen Østergaard (V).

Nej:

Albertsen (S), Alfred Andersen (SF), Møller Andersen (S), Niels V. Andersen (S), Normann Andersen (S), Svend Andersen (Bornh.s a.) (S), Auken (S), Bakholt (S), Ritt Bjerregaard (S), Lasse Budtz (S), Camre (S), Poul Dalsager (S), Jørgen Damgaard (S), Knud Damgaard (S), Helle Degn (S), Klaus Ebbesen (S), Erenbjerg (S), Ole Espersen (S), Steen Folke (VS), Jørgen Frederiksen (S), Tove Frederiksen (S), Eva Gredal (S), Mette Groes (S), Grünbaum (S), Lilli Gyldenkilde (SF), J. K. Hansen (S), Jørgen Peder Hansen (S), Kurt Hansen (VS), Lysholt Hansen (S), Thomas Have (S), Heinesen (S), Ole Henriksen (SF), Hjortnæs (S), Dycke Hoff (S), Grete Hækkerup (S), Per Hækkerup (S), Svend Jakobsen

(S), Egon Jensen (S), Erling Jensen (S), Hans Jørgen Jensen (S), Henning Jensen (S), Anker Jørgensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Kampmann (S), Risgaard Knudsen (S), Tove Lindbo Larsen (S), Lerke (S), Inge Fischer Møller (S), Orla Møller (S), Otto Mørch (S), Johan Nielsen (S), Karl Nielsen (S), Poul Nielson (S), Ivar Nørgaard (S), Kjeld Olesen (S), Erling Olsen (S), Ole Olsen (SF), Robert Pedersen (S), Buchardt Petersen (S), Gert Petersen (SF), Bjørn Poulsen (SF), Kaj Poulsen (S), Svend Erik Rasmussen (S), Winnie Russell (S), Jimmy Stahr (S), Ebba Strange (SF), Søgaaard (S), Marinus Sørensen (S), Nørgaard Sørensen (S), Tastesen (S), Tyroll (VS), Taanquist (S), Waldorff (VS), Birte Weiss (S), Westh (S) og Wilhjelm (VS).

Stemmer ikke:

Bernhard Baunsgaard (RV), Bolvig (RV), Fuglsang (DKP), Kaj Hansen (DKP), Svend Haugaard (RV), Jørgen Jensen (DKP), Tove Jørgensen (DKP), Ib Nørlund (DKP), Niels Helveg Petersen (RV), Grethe Philip (RV) og Skytte (RV).

Fraværende:

Anders Andersen (V), Kaj V. Andersen (V), Dorte Bennedsen (S), Brusvang (CD), Arne Christiansen (V), Ellefsen (V), Knud Jespersen (DKP), Lars Emil Johansen (SF), Ingolf Knudsen (CD), Freddy Madsen (DKP), Mette Madsen (V), K. J. Mortensen (S), Prehn (CD) og Steenholdt (Grønl.).

§ 24. således ændret, og §§ 25 og 26 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om afgift af charterflyvning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 120 stemmer mod 29; 13 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 82 stemmer mod 70; 13 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 2-16

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 87 stemmer mod 70; 8 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 17 og 18

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes med 114 stemmer mod 43; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 19 og 20

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tobaksafgifter.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 88 stemmer mod 71; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3, § 1 med de foretagne ændringer, § 2, ændringsforslag nr. 4 og 5, § 3, således ændret, og § 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. og lov om vægtafgift af motorkøretøjer m. v.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 82 stemmer mod 32; 51 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 81 stemmer mod 32; 52 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes med 87 stemmer mod 26; 52 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes med 87 stemmer mod 26; 52 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 og 6
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 og § 3, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus m. m.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om oprettelse af et lystfartøjsregister.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 120 stemmer mod 26; 19 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 1-7
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf

forkastedes med 120 stemmer mod 32; 13 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Forhøjelse af afgiften).

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 118 stemmer mod 47.

Ændringsforslag nr. 2-6 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes med 86 stemmer mod 32; 46 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 8
vedtoges med 105 stemmer mod 38; 21 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1 med den foretagne ændring og §§ 2-7
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af parfume, toiletmidler m. v.

Lovforslagets §§ 1-5 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om stempel-

afgift. (Tinglysningsforretninger samt forhøjelse af afgiften for dokumenter om overdragelse af fast ejendom, herunder ejerlejligheder).

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 86 stemmer mod 32; 46 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 63 stemmer mod 44; 56 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes med 87 stemmer mod 26; 51 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 og 6, § 1, således ændret, og § 2 *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Midlertidig ophævelse af afgiften for danske varer) [af Kaj Hansen m. fl.].

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

For så vidt angår punkt 14, forslag til folketingsbeslutning om de særlige sociale kompensationer [af Bernhard Baunsgaard m. fl.], foreslår jeg, at sagens behandling standses, og at forslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 14.30.

Mødet udsat kl. 12.56.

Mødet genoptaget kl. 14.30.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udskrivningsprocenten og personfradragene for kalenderåret 1978.

(Lovforslag nr. L 210. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages de under punkterne 16–19 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Ophævelse af udligningsskatten) [af Christophersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 227. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat [af Ole Olsen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 233. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om tinglysning af kapitalværdistigninger på jord og faste ejendomme som en offentlig prioritet [af Freddy Madsen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 34. Fremsat 8/3 77. Første behandling 12/4 77. Betænkning 27/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.